

Videnskab: Menneskets forhold til universet.

6. lektion i LaRouchePAC's undervisnings-serie 2018, »Hvad er det Nye Paradigme«, 14. april, 2018

Det emne, vi vil tale om i dag, er stort. Vi vil fokusere vores opmærksomhed på nogle specifikke aspekter af, hvad videnskab er; hvad det fortæller os om os selv og vores plads i universet. Jeg vil gerne lægge ud med en iagttagelse, som er, at menneskets intellekt er i en vis forbindelse med universet som helhed. En af de fundamentale grundsætninger hos dem, der skabte renæssancen, såsom Nicolaus Cusanus, og hos videnskabsfolk som Johannes Kepler og Leonardo da Vinci, er, at mennesket er skabt i Guds billede.

Download (PDF, Unknown)

Harmonien mellem konfuciansk og vestlig filosofi: Mod økumenisk enhed mellem Øst og Vest.

Lektion 5 i LaRouchePAC's Undervisningsserie 2018, »Hvad er det Nye Paradigme?«, 31. marts, 2018

Det er generelt tilfældet, at folk i både Østen og Vesten ofte har accepteret ideen om, at der findes en eller anden fundamental forskel mellem den kinesiske tankegang og den vestlige tankegang, og at dette er et uoverstigeligt svælg. Som Rudyard Kipling, den britiske imperialist, grundlæggende set sagde, »Øst er Øst, og Vest er Vest, og aldrig skal de tvende mødes«. Som jeg altid har sagt, så er dette ikke en konstatering af fakta, men er derimod en politik – dette er den britiske imperiepolitik, der sørger for, at der eksisterer en opdeling, for det er gennem at holde verden opdelt, at de kan fortsætte med at herske imperialt over de opdelte nationer.

Men vi har altså, både her i USA og i Vesten og i Kina, at folk accepterer denne idé om, at der skulle være en eller anden fundamentalt anderledes tankegang. Der er selvfølgelig forskellige karaktertræk i vestlig kultur og i kinesisk kultur – det er der ingen tvivl om. Men folk, der fremfører dette som et argument, er tilbøjelige til at sige, at deres side er den

overlegne, og de andres side er underlegen; og dette ser man for øvrigt i Kina såvel som her.

Det, jeg vil gøre i dag, er grundlæggende set at tilbagevise denne opfattelse og forsøge at vise, at det, der er fundamentalt for mennesker overalt, er kampen mellem en humanistisk opfattelse af mennesket og så den oligarkiske anskuelse af mennesket som i heldigste fald en eller anden slags avanceret dyr; og at dette er arten af hele den vestlige kulturs historie og af hele den kinesiske kulturs historie.

Download (PDF, Unknown)

Hvad er geopolitik? Anden del: Er du human, eller Hume-an? Filosofien bag geopolitik.

LaRouche

PAC's

Undervisningsserie 2018,

»Hvad er det Nye Paradigme?«

Lektion 3, 3. marts, 2018;

pdf, dansk, og video

Så for Leibniz er mennesket ikke Gud, men det er i stand til skabende fornuft af den form, som Gud har begavet det med i universets udvikling. Så for Leibniz er mennesket skabende, som det også er for Cusanus. Denne kreativitet, og kun denne kreativitet, er det, som skænker mennesket fri vilje. Med andre ord, så er mennesket i stand til at gøre noget, eller ikke gøre noget; eller at gøre A eller B; der er fri vilje. Og det er det samme som kreativitet, mener jeg, det er rimelig indlysende. Men det er også kilden til moral. Så kreativitet, fri vilje og moral er i realiteten det samme, videnskabelige begreb. Af den grund, siger Leibniz, så er det, der er formålet med vores liv, eftersom vi har fået denne kreative evne, at få det, han faktisk kalder lykke (happiness), at udvikle stræben efter lykke. Han siger ikke 'liv, frihed og stræben efter nydelse'; han siger ikke 'liv, frihed og stræben efter at undgå smerte'; han siger, 'liv, frihed og stræben efter lykke', som han undertiden også kalder 'felicity' (det betyder også lykke).

Dette er altså det stik modsatte af Benthams idé om nydelse; det er lige så modsatrettet som Satan er til Gud.

Download (PDF, Unknown)

Billede: 'Lysternes have'. Maleri af Hieronymus Bosch,

**»Den Nye Silkevej er en ny
model
for internationale
relationer«**

**Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche**

**på Schiller Institut
konference,**

25.-26. nov., 2017,

Frankfurt, Tyskland:

**»At opfylde menneskehedens
drøm«**

»Jeg mener, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en idé, hvis tid er kommet; og når en idé på denne måde først er ved at blive en materialistisk virkelighed, bliver den til en fysisk kraft i universet. Jeg har personligt haft mulighed for at se udviklingen af denne idé, der på mange måder reelt set begyndte med dette store menneske – min ægte mand, Lyndon LaRouche; der, for mange årtier siden – for næsten et halvt århundrede siden – fik ideen om en ny, retfærdig, økonomisk

verdensorden. Dette blev dernæst mere manifest i 1970'erne, '80erne og især i 1991, da Sovjetunionen opløstes, og hvor denne idé om at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden blev meget fremtrædende.«

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: »En dialog mellem eurasiske civilisationer: Jordens kommende 50 år« og »Om LaRouches opdagelse«. pdf; engelsk

✘ *»Kreativitet, som jeg her har identificeret det, er forskellen på dig og en abekat. Der er faktisk to egenskaber ved denne forskel. For det første, så kan et medlem af den menneskelige art øge hans eller hendes arts potentielle, relative befolkningstæthed gennem sin viljemæssige anvendelse af kreativitet, som ingen form for dyr kan gøre. For det andet, så afhænger samfundets fremskridt hen over successive generationer af, at disse generationer genvedtager, eller atter sætter i kraft, den skabende opdagelse af denne form for universelle, fysiske principper. Sammen kan disse to udtryk for kreativitet (som jeg definerer det) fastlægge grundlaget for det, vi kunne kalde naturlig, menneskelig moral, den form for forskel, der adskiller menneskelig moral fra aberigets kultur.«*

Download (PDF, Unknown)

»Det centrale træk af mit originale bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi, er at give en metode til at adresse den årsagsmæssige sammenhæng mellem, på den ene side, enkeltpersoners bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt i videnskabelige og analoge former for viden, og, på den anden side, de heraf følgende forøgelse af den potentielle befolkningstæthed i de korresponderende samfund. I sin anvendelse i politisk økonomi, fokuserer min metode på analyse af den centrale rolle af den følgende tretrins rækkefølge: For det første, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelig og analog opdagelse; for det andet, de heraf følgende fremskridt i principper for maskinredskaber og analoge ting; sluttelig, de heraf følgende fremskridt i arbejdskraftens produktive evne.«

Download (PDF, Unknown)

Hvem forsøger at ødelægge

præsidentskabet og starte en verdenskrig med Rusland?

– Det 'russiske hack' var et
inside-job.

Executive Intelligence Review
Konference,

9. sept., 2017

Will Wertz: For mange år siden, faktisk for 2.500 år siden, skrev Platon to dialoger, blandt andre; Timaios og Kritias. Det, han diskuterede i begge disse dialoger, er en oversvømmelse, der udslettede en hel civilisation. I Timaios beretter Platon, at en præst sagde til Solon,

»I hellenere er ikke andet end børn. Der er ikke én eneste gammel mand iblandt jer. Der har været, og vil igen komme, mange ødelæggelser af menneskeheden, der fremkommer af mange årsager. De største er blevet frembragt gennem ild og vand.«

Han påpeger, at grunden til, at disse civilisationer ikke kunne håndtere sådanne naturkatastrofer, er, at

»Gudernes overbærenhed begyndte at svækkes, og de begyndte at opføre sig upassende. De blev inficeret af ondt begær og magtens arrogance«.

Vi har nu heldigvis i USA nogle 'gamle mænd' – i særdeleshed Lyndon LaRouche; som faktisk er yngre end de fleste mennesker mht. til hans intellekt.

Jeg vil fremlægge præcis, hvad det er, Lyndon LaRouche har

kæmpet for, i en kort gennemgang, for jeg har ikke tid nok til at gå i dybden. Men Lyndon LaRouche har, som Dennis antydede, kæmpet imod Det britiske Imperium, en kamp, der mindst går tilbage til hans tid i Anden Verdenskrig på det indiske subkontinent i Burma – som det hed dengang – og Indien. Han så på første hånd briternes folkemordspolitik mod den indiske befolkning. På dette tidspunkt udviklede han et livslangt forpligtende engagement for at besejre Det britiske Imperium, og til at gøre det, Franklin Roosevelt under krigen sagde til Winston Churchill, at han var forpligtet over for at gøre. Roosevelt sagde, vi udkæmper ikke Anden Verdenskrig for at bevare Det britiske Imperium. Efter Anden Verdenskrig vil vi bruge det Amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling til at udvikle resten af verden. Desværre blev denne Roosevelts mission saboteret efter hans død af Winston Churchill og af Harry S. Truman; sidstnævnte var en meget smålig mand. Man fik den første mobilisering mod Rusland, og mere specifikt mod den alliance, som Roosevelt var forpligtet overfor; og som var en alliance mellem USA, Rusland, Kina og andre nationer for at udvikle planeten ved hjælp af det Amerikanske Systems metoder.

Download (PDF, Unknown)

Se *hele* *konferencevideoen*
her: <https://www.youtube.com/watch?v=hzJC11xnvvU>

Foto: Den britiske geopolitiker, Harold Mackinders kort. Den grundlæggende idé er, at man ser på Europa, Afrika og Asien, og det er verdens-øen. Den britiske politik var at omringe det, de kaldte omdrejnings-området eller hjertelandet, som er Rusland, med en intern halvmåne. Mackinders grundtema var, at »den, der hersker over Østeuropa, kontrollerer hjertelandet. Den, der hersker over hjertelandet, kontrollerer verdens-øen. Den, der hersker over verdens-øen, kontrollerer

verden«. Grundelementet i Det britiske Imperiums geopolitik, og i deres to 'Verdenskrige'.

»Øst og Vest: En dialog mellem storslåede kulturer« Af Helga Zepp-LaRouche

*Lige fra begyndelsen havde Schiller
Instituttet den idé, at vi måtte have en
retfærdig, ny økonomisk verdensorden;
men at det aldrig ville fungere, hvis det ikke
blev forbundet med en renæssance af
klassisk kultur.*

Det, jeg vil tale om, er ideen om den højeste menneskehed, det fælles filosofiske grundlag for vestlig og asiatisk kultur ... Præsident Xi Jinpings håbefulde vision for det, han altid kalder et fællesskab for menneskeheds fælles fremtid ... er blevet vedtaget som en resolution i FN's Sikkerhedsråd. ... Med dette koncept er et strategisk initiativ, som kan erstatte den krigsskabende geopolitik med idealet om en forenet menneskehed, sat på dagordenen

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp-LaRouche foreslår
en stor,
international konference til
udbredelse af
gensidig, vestlig-kinesisk
kulturforståelse.
Fra Schiller Institutets
konference i
Manhattan, New York, 4.
februar, 2017**

Denne tradition i europæisk filosofi, som vi kalder humanisme, er fuldstændig i opposition til liberalisme, og den er langt, langt mere i overensstemmelse med konfucianisme, end det generelt antages.

Problemet med vestlige bøger og vestlig universitetsuddannelse er, at det i meget lang tid har været optaget af de mennesker, der vandt krigene, af oligarkiet; af de mennesker, der forsøger at undertrykke denne kreativitet i befolkningen. Jeg mener, vi ville gøre den Anden Renæssance en meget stor tjeneste ved at arrangere et symposium, der skulle udarbejde disse paralleller i langt højere grad. Jeg mener, at dette faktisk er afgørende for forståelsen af folk fra de forskellige kulturer.

(Her følger først en opsummering af dr. Patrick Hos præsentation på konferencen, som efterfølges af Helga Zepp-LaRouches respons, inkl. et spændende forslag.)

Patrick Ho er leder af China Energy Fund, der er anerkendt i FN, og han har været en fremtrædende person i at bringe Bælt-og-Vej-politikken til FN, men også til den amerikanske befolkning. Dette er anden gang, han taler for Schiller Instituttets i løbet af den seneste to en halv måned. Første gang pointerede han, at han var glad for at tale for et publikum med forskellige slags amerikanere. Denne gang fokuserede han mere på de kulturelle aspekter; han sagde, at han ønskede at kommunikere, hvad det vil sige at være kineser ... »kinesisk-hed« ...; dens mere end 5000 år gamle historie. Han mente, at det, der definerede landet, var folkets kulturelle sammenhæng; fælles sprog; civilisationens kontinuitet. Han dækkede en meget lang periode, men fokuserede især på de tre 'bank på døren'; da Kina bankede på Vestens dør, og de reaktioner, de fik, gode og knap så gode; de tre perioder med Silkevejen – den ene i det andet århundrede f. Kr., da Zhang Qian rejste til Vesten; dernæst foretog admiral Zheng He rejser, hvor han nåede østkysten af Afrika og den arabiske verden i det 14. århundrede og bragte aspekter af vestlig kultur med tilbage (inkl. giraffer, som gjorde et stort indtryk!). Dette blev lukket ned. Dernæst, efter Det britiske Imperiums angreb i det 19. århundrede med to opiumkrige, besluttede kineserne at gå i gang med en vis modernisering, så de kunne bevare en nation. Han gennemgik hurtigt Sun Yat-sen; revolutionen i 1911; Nixons møde med Mao i 1972; Deng Xiopings »Socialisme med kinesisk karakter« i 1979; og Xi Jinpings Ét Bælte, én vej-initiativ.

I en anden del diskuterede han især relationen til Vesten gennem nogle jesuitermissionærers forsøg på at bringe kristendommen til Kina; igen gik det godt på et bestemt tidspunkt, men brød så sammen. Disse missionærer var i kontakt med Leibniz. *I Ching* havde en stor virkning på Leibniz: det binære system, som er basis for computersystemerne i moderne tid, og også DNA-koden.

Han satte kinesiske værdier i disse perioder op i kontrast til

vestlige synspunkter. For eksempel: vægt på det individuelle i Vesten som vigtige værdier, men som gav diverse problemer. Hvorimod vægten i Kina ligger på familie, sociale relationer, kultur.

Der var en hel del mere, det ikke giver mening at forsøge at opsummere, men det var del af en dialog mellem dr. Ho og Helga Zepp-LaRouche og publikum.

(Efter dr. Hos powerpoint-præsentation gav fr. Zepp-LaRouche et svar, der omfattede et vigtigt forslag.)

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et meget spændende perspektiv, men jeg vil faktisk foreslå, Patrick, at vi arrangerer en stor begivenhed, måske en international konference, for jeg mener, at kendskab til kinesisk kultur, men også til vestlig kultur, faktisk ikke er tilstrækkelig kendt af den anden part.

Jeg var f.eks. en gang i Kina, og jeg søgte efter lærde (akademikere), der kendte Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), som er den vigtigste lærde person og store tænker fra det 15. århundredes Europa.[1] Jeg fandt en enkelt professor, der var bekendt med Nicolaus Cusanus. Dette er typisk, for det, du sagde om forskellen mellem vestlige værdier og kinesiske værdier, for jeg mener, at, på grund af den britiske indflydelse i universiteterne – i hele verden, men, mener jeg, også i Kina på et tidspunkt – så, mange gange, tager folk fejl af humanisme og liberalisme. Og det er virkelig ikke sandt.

Vi taler ikke om Aristoteles-traditionen. Vi taler ikke om visse traditioner i Europa, som dernæst førte til visse former for Oplysningstiden, den franske oplysningstid, den engelske oplysningstid, der, som du rigtigt sagde, er stærkt centreret om individets rolle og liberalisme og så fremdeles.

Men det er netop den tradition, der blev afvist af det, vi anser for at være den positive, præ-sokratiske tradition; Platon; Augustin; Cusanus; Kepler; Leibniz; Schiller; og inden for videnskab, Riemann; Einstein og ligesindede tænkere. Så der har foregået en langt større kamp i den europæiske traditions civilisation, end de fleste mennesker faktisk ved. Hele fremskridtet inden for videnskab, kultur og klassisk kultur kommer som følge af afvisningen af den liberalistiske tradition. Oligarkiet har benyttet sig af en bevidst krigsførelse i forsøg på at få folk væk fra ideen om menneskelig kreativitet.

Jeg og også nogle andre i Schiller Institutet sammenlignede ideerne hos Konfucius og Mencius med visse ideer og filosoffer i vesten, og dér finder man langt større enhed. For eksempel har denne Nicolaus Cusanus, som jeg nævnte, ideer, der absolut stemmer overens med *Li* og ideen om *Ren* hos Confucius[2]; såsom, han har denne idé – hvis *Li* er »at gøre det rette på rette tid og rette sted [som dr. Ho tidligere havde nævnt], så har Nicolaus Cusanus denne idé om, at hvert mikrokosmiske element, hvert menneske, kun fuldt ud kan udvikles, hvis man bidrager til harmonien i det makrokosmiske element gennem at udvikle alle de andre mikrokosmiske elementer, og vice versa. Dette er præcis [ideen om] »win-win-samarbejde« blandt mennesker. Det er ideen, der lå til grund for den Westfalske Fred: denne fred er kun mulig, hvis man respekterer den andens interesse.

Og Leibniz var jo så lydhør over for kinesisk filosofi, fordi han selv var fortsættelsen af denne Nicolaus Cusanus, og Leibniz havde denne idé om, at hvert menneske er en monade (enhed); hvert menneske indeholder sit eget, skabende intellekt i universets helhed, og overensstemmelse er kun mulig, hvis der er en harmonisk udvikling af alle disse evner; og dette førte til [USA's] Uafhængighedserklæringen og 'stræben efter lykke', som ikke er »lykke« i betydningen held, men som netop er opfyldelsen, udviklingen, af alle

potentialer, der er indlejret i det menneskelige væsen. Så dette er altså indlejret i mennesket.[3]

Denne tradition i europæisk filosofi, som vi kalder humanisme, er fuldstændig i opposition til liberalisme, og den er langt, langt mere i overensstemmelse med konfucianisme, end det generelt antages.

Problemet med vestlige bøger og vestlig universitetsuddannelse er, at det i meget lang tid har været optaget af de mennesker, der vandt krigene, af oligarkiet; af de mennesker, der forsøger at undertrykke denne kreativitet i befolkningen. Jeg mener, vi ville gøre den Anden Renæssance en meget stor tjeneste ved at arrangere et symposium, der skulle udarbejde disse paralleller i langt højere grad. Jeg mener, at dette faktisk er afgørende for forståelsen af folk fra de forskellige kulturer.

Nicolaus Cusanus sagde, at, den eneste grund til, at folk fra forskellige kulturer kan forstå hinanden, er, at de hver frembringer videnskabsfolk og kunstnere, der udvikler universelle principper, som man kan videreformidle. Det er grunden til, at musikere fra forskellige nationer kan være i samme orkester; eller grunden til, at videnskabsfolk kommer til de samme konklusioner i en videnskabelig opdagelse, præcis, som man udviklede det binære system. Jeg mener, at der er langt flere skatte at finde både for Vesten ved at lære fra Kina, så vel som også, at det kinesiske folk forstår, ikke den liberale undervisning af historie og idéfilosofi, men ved virkelig at gå til de originale kilder, som de var, og som de var drivkraften bag Vestens fokus. Så dette er meget spændende, og jeg håber, vi kan arrangere noget langs disse retningslinjer. [applaus]

□(Video og engelsk udskrift af Helgas hovedtale vil snarest blive udlagt her på hjemmesiden).

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Kinas kyst, »Den Eurasiske

Landbros Terminal Øst«, 1996.

[1] Se: Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche:

»En hyldest til Nicolaus af Cusa; En dialog mellem kulturer«.

[2] Se: Temaartikel: »Xi Jinpings Nye Silkevej: En genoplivelse af konfuciansk kultur«.

[3] Se: Temaartikel: »Gottfried Leibniz – et fantastisk, optimistisk geni«.

De bedre engle i vor natur

Leder fra LaRouchePAC, 24. december, 2016 – Tidligere på måneden var den kinesiske præsident Xi Jinping leder for et møde, der blev afholdt i Kinas kommunistiske partis centralkomites politbureau, der var trådt sammen for at studere konceptet med »styrelse ved lov og dyd i kinesisk historie«.

Ifølge en rapport fra 10. dec. i *Xinhua*, bemærkede Xi her, at »lov er dyd omsat i ord, og dyd er lov født i menneskers hjerte«, og at kombinationen af begge er afgørende for den rette regering af samfund og stater. Han understregede dydens »nærende virkning« og opdragelsens betydning for dydens

fremme, med det formål at »være en retningslinje for, at folk af egen fri vilje påtager sig deres lovpligtige forpligtelser, såvel som også forpligtelser over for samfund og familie«, rapporterede *Xinhua*. Regering ved lov bør omfatte moralske idealer og således yde pålidelig støtte til dyd fra institutionerne. »Love og regler bør fremme dyd«, erklærede Xi.

Disse tanker fra Xi Jinping reflekterer konfuciansk filosofis dybe rødder i Kina, som Helga Zepp-LaRouche ofte har understreget. Og, med hensyn til princippet om lov, minder de også stærkt om lignende ideer hos Gottfried Wilhelm Leibniz, der kunne beskrives som De forenede Staters og dets forfatningsmæssige systems filosofiske, grundlæggende fader. I sin Overvejelse over det Almene Begreb om Lov fra 1702 skrev Leibniz:

»Den højeste visdom har så vel forordnet alle ting således, at vor pligt også må være vor lykke, og at al dyd frembringer sin egen belønning, og at al forbrydelse straffer sig selv, før eller senere ... [Dette] er, som det anstår sig, for at der kan blive mere udøvelse af frivillig dyd, visdom og ikke-verdslig kærlighed til Gud ...«

»Lov er godhed tilpasset visdom ... Lov er intet mindre end den vises næstekærlighed, det vil sige, godhed, tilpasset visdom, mod andre. Og visdom er, efter min opfattelse, intet andet end videnskaben om lykke.«

Da Xi, tilbage i november 2014, offentligt inviterede USA – og alle nationer – til at forlade det transatlantiske områdes synkende Titanic og tilslutte sig Bælt-og-Vej-initiativet for at skabe et helt nyt system, tilbød han mere end en økonomisk politik til at takle krisen. Han fremlagde en filosofisk »win-win«-anskuelse og strategi, der er helt samstemmende med de klippefaste principper, på hvilke USA grundlagdes. Det er de samme principper, som Abraham Lincoln påberåbte sig i sin Første Indsættelsestale, og som »atter engang vil få Unionens

samstemmighed til at svulme, når de atter røres, som de bestemt vil blive, af de bedre engle i vor natur«.

Dette er det nye paradigme, vi er i færd med at skabe, og som nu er inden for synsvidde.

Foto: Statue af Konfucius.

Stræb efter Lykke med Gottfried Wilhelm Leibniz. Mandag, den 14. november, 2016 markerer 300-året for universalgeniet Gottfried Leibniz' død.

Gottfried Leibniz' død markerer den største, enkeltstående begivenhed i konsolideringen af 'venetiansk' imperiemagt i Storbritannien, en begivenhed, der nødvendiggjorde den Amerikanske Revolution. Fire år tidligere, i 1712, havde Leibniz en position som hovedrådgiver til Ruslands Peter den Store; som nyudnævnt Særlig Rådgiver til Kejser Karl VI; som mangeårig strateg og lærer for tronfølger i første position til Storbritannien, Sophie af Hannover; hovedfilosof og diplomat for hertug Anton Ulrich, i sine bestræbelser for at afslutte den sekteriske strid i det kristne Europa og forene kirkerne; og den anerkendte leder af videnskabens fremmeste grænser – og især en leder med et epistemologisk talent for, hvordan man

skal avancere disse grænser yderligere. Han havde etableret et nationalt videnskabsakademi i Berlin, initieret et andet i Wien og var i færd med at lægge fundamentet for endnu et i Skt. Petersborg. Han havde betydelige videnskabelige, diplomatiske og epistemologiske indfaldsveje ind i det franske hof og ind i Kina.

Download (PDF, Unknown)

Se video:

Leibniz' Loving Wisdom, not Russell's Evil Logic:

<https://www.youtube.com/watch?v=boJg8yASSfI>

Se også: En introduktion til Gottfried Leibniz (dansk):

del I <http://schillerinstitut.dk/si/?p=12423> og

del II <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14177>

Leibniz, Del II, med Jason Ross.

I dette afsnit hører vi om Leibniz' tidlige juridiske arbejde, på basis af en nations eller

en regents legitimitet, samt Leibniz' utrolige år i Paris.

Download (PDF, Unknown)

Titelbillede: Ud af fire prototyper for Leibniz' »calculator machine« – en 'regnemaskine' – er kun én tilbage: Han udviklede sin fjerde, såkaldte »machina arithmetica« i 1690. Efter hans død den 14. november 1716 forsvandt dette eksemplar ud i glemsel og blev først genopdaget i 1894 på Göttingen Universitetskirkeens loft, og i dag udgør den én af de mest værdifulde kulturskatte fra det 17. århundrede. Den 14 kilo tunge original opbevares på Gottfried Wilhelm Leibniz-biblioteket – Niedersaxens Nationale Bibliotek i Hannover, og den kan ses på første sal ved siden af Leibniz' private arbejdsbibliotek i et glasgalleri.

**Vi må organisere et Nyt
Paradigme omkring menneskets
skønhed.**

**LaRouchePAC Internationale
fredags-webcast, 5. august**

2016

Zepp-LaRouche: »Men hvorvidt de eksisterende løsninger i tide bliver gennemført, afhænger i realiteten af befolkningens moralske kvalitet; især i USA og Europa. Og da jeg er overbevist om, at der findes en evne til det gode i mennesker, appellerer jeg til jer; påkald dette i jer selv. Sid ikke som tilskuere på sidelinjen og betragt historiens gang. Vi befinder os i en brydningstid af apokalyptiske dimensioner, der formentlig er lige så betydningsfuld, som overgangen fra Middelalderen til Moderne Tid var. Vi må lade denne aktuelle, kollapsende epoke bag os og erstatte den med et Nyt Paradigme, der er mennesket værdigt, og som manifesterer menneskets sande karakter som værende potentielt skønne, kreative; som næstekærlige væsener. Mennesket har potentiale til at blive genial; mennesket er af natur godt, og den blotte kendsgerning, at så mange mennesker ikke er gode, siger intet om menneskets natur. Det siger noget om omstændigheder, der har kaldt det onde frem i mennesket, snarere end at fremme det gode.«

WHEN MAN IS CONFRONTED WITH A GREAT EVIL,

THERE IS A CAPACITY IN HIM THAT BRINGS FORTH AN EVEN GREATER GOOD – LEIBNIZ

International LaRouche PAC Webcast, August 5, 2016

JASON ROSS: Hello! Thank you for joining us. This is our regular Friday webcast at LaRouchePAC.com. A special welcome to our new viewers! This is our weekly roundup, where we discuss the state of the world and our best options for changing it. I'm your host this week, Jason Ross. We'll be joined in this episode by

two special guests, two leaders of the LaRouche movement. We'll

be hearing from Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the President of the Schiller Institute, wife of Lyndon LaRouche, joining us from Germany; and by Diane Sare, who is a leader of the LaRouche PAC

Policy Committee, joining us from the greater New York area. Mrs.

LaRouche has recently returned from a successful trip to China,

about which we will hear more very soon.

To situate today's discussion, let me briefly discuss some

of the major developments on the subject of warfare and on economy. On the war front, Obama is now engaged in a second war

in Libya, again without Congressional authorization or a UN mandate. He is saying that he's attacking ISIS, which was not a

problem in Libya, prior to his disastrous war there earlier and

his attacks in Syria, creating an unlivable situation in the entire region.

Meanwhile, as Russia is collaborating with Syrian Armed

Forces for retaking Aleppo from precisely such types of terrorists, this is being denounced by the media in the West as

"Russian meddling to prop up," as they always put it, "the Assad

regime," as they say "in Syria." It's part of a broader orientation towards warfare with Russia, to prevent a new paradigm from taking the world.

As we've seen with the recent release of the 28 pages of the

Joint Congressional Inquiry into 9/11, the Bush and Obama administrations have been covering up for almost a decade and

a
half now, Saudi Arabia involvement in 9/11, Saudi support for that attack. In light of this being known now, the wars in Iraq and other places, seem even more cynical and more oriented towards geo-politics, since we know what the real situation was, regarding 9/11.

And briefly on the economy: As a recent series of "stress tests," as they call them in Europe, have shown, leading European banks are ready to collapse. This was not really a secret before the stress tests, but now it's being discussed more openly, leading to a growing chorus of economists and others, calling for precisely the kinds of measures that the LaRouches have been advocating, namely, an end of the universal banking model, and a return to a Glass-Steagall type separation between commercial and investment banking. This is not to be seen as a banking reform in itself, but to make it possible to use the banking sector for real economic recovery.

Briefly on the U.S. election: I can say that Lyndon LaRouche's assessment, in the past couple of days, is that the system is finished; that there is no solution in the game that the American and European elites are trying to play; that the financial sector has to be cancelled in large part, cleaned up, as Roosevelt did. Neither of these two candidates are winning in the United States. At most, the only success they can achieve, would be to cause doom. Hillary Clinton? A stooge for Obama; is

going to push for increasing warfare, as expressed by her policy of her campaign team right now. What's needed instead, is a bulwark of positive ideas of what we ought to do.

Let's bring in our special guest Helga Zepp-LaRouche. Thank you for joining us tonight, Helga!

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes. Hello!

ROSS: As we can see in some pictures to display for you now, Helga has just returned from a trip to China, where she was a participant in this year's G-20 process, specifically with her participation in the T-20 Summit, the "Think 20" Summit, which was being held as a prelude to the Heads of State G-20 Summit coming up in early September. As you can see, Helga was one of the panelists at this discussion forum.

In your speech there, Helga, you pointed out that the G-20 is the most powerful combination of nations on the planet, having a unique and appropriate forum to discuss the existential challenges facing civilization. You called upon the world "to take up a new paradigm that can lay the basis for the next 100 years of the human species and beyond," and pointed to the New Silk Road being led by China, as an "expression of that vision." You called for that to be coupled with projects "to have the optimal impact on the cognitive powers of the populations of the respective countries, to facilitate the best possible increase in the productivity of the world economy," such as through "crash programs for the development of thermonuclear fusion power."

So, Helga, could you please tell us about your participation

in the T-20 forum, about the responses of others to your initiatives and discussions?

ZEPP-LAROUCHE: This coming G-20 meeting, beginning of September, which will be sponsored by China, will take place in Hangzhou, is coming at an extremely important moment. That was also expressed by many of the participants, representatives of different think-tanks from mainly Asia, Europe, Australia, Japan, South Africa, other places, India. People were expressing, to different degrees, an awareness of the fact that you have an absolute coincidence of many crises, and that therefore the fact that China is the one which is designing this G-20 meeting, if there's anybody who can come up with a positive approach, it is China. At least that's what I would also say was confirmed by the different speeches.

One goal the Chinese expressed, for example, was to move the G-20 process away from crisis-reaction, to a more doable global governance structure. In other words, bring the world in such a shape that you're not just running away from one crisis to the next, like the response to 2008 – the financial crisis – or other crises. I think that this will be very difficult to accomplish, because to move away from crisis-reaction, to a more global governance, a new relation among nations in the world, would require that the trans-Atlantic countries – the Europeans and the United States – would be willing to look at why is the world so much in disorder.

There was actually quite upsetness [sic] and heated

presentations by some of the participants, pointing to the fact that you have an unprecedented coincidence of crises. The Eurozone, after the Brexit, is on the way of disintegration. Other countries may follow the example of Great Britain, leaving the EU. There was much awareness of the fact that the 2008 financial crisis was never really remedied, and that we are now in front of a new crisis, which some participants, more privately, said they fear would be much, much worse than that of 2008.

Then, terrorism out of control, especially in France, in Germany, in Belgium; the whole refugee crisis; the coup [attempt] in Turkey, which had just taken place shortly before. Generally, there were many people expressing complete outrage, or dismay, about the fact that there is such a strong anti-globalist/globalization movement, the rise of populist movements. They were really upset. They said this is bringing everything in[to] question, what we've been working for.

But what I thought was the most striking, is that these same speakers who were expressing quite an outrage about all of this, {totally} lacked the ability to make the right analysis and diagnosis of why is the world order so completely out of whack and out of order. While people were reacting to all of these phenomena, there was a complete lack, at least on the side of most Europeans and most Asians other than, let's say, the Chinese, to investigate what are the wrong beliefs, what are the wrong assumptions. If there's not even a question of asking why

we have this accumulation of crises, then, naturally, they can't come to decisions, and they can't come to the correct perspective of remedy.

The Chinese said many things which were very useful. For example, they put a lot of emphasis on that we have to bring the world economy on an innovation basis; that everybody must join in the fruits of innovation, as the only basis for "sustainable" development. But the Chinese gave this word a new meaning, and that no one must be left behind; that also the developing countries should have immediate access to the fruits of innovation. That is, naturally, a very good approach, which however I don't think will be shared by all the participants from Europe, or, potentially, even the United States.

I think it was a very important meeting. There is some hope, because I think China has a clear sense that you need a new paradigm. But everything will really depend on will the Europeans, in time, be able to reflect on why is the EU disintegrating; why do [we have] all of these problems, including the non-performing debt? There was a lot of talk about the Italian financial crisis. Will the Europeans be willing to correct their erroneous views? I did not see much [of this] demonstrated at this meeting, but we will see. It's less than four weeks until this Summit will take place. One thing is for sure: the crises will get more acute as the days pass.

ROSS: It seems that there was, from what you're saying, an understanding among the people, that there is a serious financial

crisis in the works. Could you say more about the contrast between the view of China, and the view of other leaders, that you saw at this Summit? What more does the world need to learn from China? What are some of the blocks that you're seeing, in terms of people's abilities to understand things?

ZEPP-LAROUICHE: Well, I think the Chinese approach is the only one on the table to overcome geo-politics. The Chinese new model of relations among nations, is reflected in many different aspects. One of them being what they call the "One Road, One Belt" initiative, which, for Western ears sounds a little bit funny, but that's how they call the New Silk Road perspective, domestically in China. That has, very clearly, the idea of a "win-win" cooperation. They are inviting every country on the planet to cooperate in these projects. They want to work with the European nations. They want to work with the United States. They want to invite all developing countries. And they explicitly do not have a geo-political confrontation [policy] of "China vs. the United States," or "China vs. the West," but they want to be {inclusive}.

It's very interesting, that one of the speakers – actually the professor who gave the final speech – explicitly said that this is a Confucian idea; that if you want to have benefit, you have to make sure that the other one has a benefit as well. That is actually what {can} constitute a harmonious development among different nations of the world.

I think that the idea of inclusiveness, of overcoming geo-politics with a win-win cooperation for the extension of the New Silk Road to every corner of the world; the idea of having an innovation-based approach, where everybody can share the benefits, especially developing countries, so that their development is not being held off – I think these are all extremely useful conceptions, which I think are in real stark contrast to the kind of United States being the only one setting the rules; sticking to the unipolar world, which, obviously, means confrontation in many parts of the world.

I must say that, unfortunately, some of the Europeans, especially the Germans, were all on this green-economy perspective, which really is a British policy, because it goes back to a paper which was published by Hans Joachim Schellnhuber, who is a leading energy advisor of the Merkel government, who published in 2011 this paper about the great transformation of the world economy; requesting the de-carbonization of the world economy. And Schellnhuber had said that the carrying capacity of the world would only be 1 billion. Now, what to do with the other 6 billion people living on the planet is obviously a question he didn't want to answer; but there is such a thing as the correlation between the energy flux density used in the production process and the number of people which can be maintained. This is one of the key principles of the physical economy as it was developed by my husband, Mr. Lyndon LaRouche. Therefore, if you want to go to only very low energy flux densities like solar and wind – renewable energies – but without nuclear, which is what the German government has decided

to do; that is terrible. So, I think that the conflict between ideology and reality clearly was visible in this conference as well.

ROSS: You're mentioning the economic conceptions of your husband, Lyndon LaRouche, whose ideas are becoming increasingly well known in China. You're also quite well known in China, and I know that while you were at the conference, there were some interviews that took place; I think we can show on the screen one of these interviews that was with the {Beijing Review} which was just published in yesterday's edition. Could you tell us, what is the interest in China in your activities, in the LaRouche outlook?

ZEPP-LAROUCHE: Well, first of all, the ideas of my husband, Lyndon LaRouche, have been studied by many scholars since at least the '90s; maybe even earlier. There are quite a number of scholars who have gone in depth into the question of physical economy, of studying the whole question of physical economy going back to Leibniz, going back to Friedrich List, Henry C Carey. Friedrich List is one of, if not the most known economist in China. I think these scholars have recognized from a very early time, the affinity between what they call the Chinese economic model and the ideas of Mr. LaRouche. I personally was in China many times since the '90s; because we had promoted at that

time

the question of the Eurasian Land-Bridge, the New Silk Road. Which at that time was declared to be a long-term strategy of China until the year 2010; but then the Asia crisis intervened.

George Soros speculated against the currencies of the Asian nations, bringing them down by 80% in one week in the cases of Malaysia and Indonesia and so forth.

So this whole process was interrupted; but now, it's fully back on the agenda in the form of the New Silk Road/Maritime Silk

Road initiative which was announced by Xi Jinping in 2013.

This

initiative is now the most dynamic policy on the whole planet; because more than 70 countries have joined already in different

infrastructure projects, high-tech cooperation. It is expected

that by the end of the year, about 100 nations will cooperate with this new economic model, which is not only infrastructure,

R&D, high-tech projects; but also has developed an entire parallel banking system in the form of the AIIB, the Asia Infrastructure Investment Bank, the New Development Bank of the

BRICS, the Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund. And all

of these banking institutions obviously function completely differently; they're not oriented towards a casino economy, but

they're oriented towards infrastructure financing, and therefore

are really the kind of industrial banking, or financing of agriculture and other projects of the real economy, which unfortunately the trans-Atlantic sector has completely abandoned

– especially since the repeal of Glass-Steagall. Therefore, it's now a very important lifeboat in case of the collapse of the financial system of the trans-Atlantic sector; which may happen sooner than most people think is possible.

The good news is you have this parallel, or as the Chinese would say, this complementary banking system; so it's not completely without hope that the Europeans and the United States could associate with this system, if the non-sustainability of the present system becomes obvious – which could happen at any moment.

ROSS: It's interesting, while the Germans are bringing this deadly Green ideology to China, at the same time you were in China there was a conference in Hannover marking the 300th anniversary of the passing of the great German thinker Gottfried Leibniz. And a number of Chinese scholars participated, and some of their themes were on the relationship between Confucianism and Leibniz's outlook on world affairs. The theme of the overall conference, as stated by one of the Chinese-born main speakers, was about how concern for others is the necessary outlook to have in life.

Let me ask just one more question about the G-20; and then I want to ask you about Deutsche Bank. Do you see that this is the kind of forum that can be effective in making these sorts of policies a reality? In other words, is the G-20 a sort of

discussion group that can make headway on getting these policies implemented?

ZEPP-LAROCHE: Well, I don't know. As I said, it is the present organization of the most powerful nations. Naturally, there were also some representatives from some smaller countries who were expressing that they did not feel totally represented by this combination of the G-20; and it remains a big question. I think the Chinese will have the best intentions to bring in a New Paradigm; to address the questions from the standpoint of moving mankind into a new era at a point of utmost peril. But I don't know if this format will be suitable to accomplish that, given the fact that it's one thing to have nice summits and obviously it is important to have them; but the real questions are decided in what will happen to the financial crisis. As I said, to turn the G-20 process from crisis reaction to a more stable perspective for the entire human species would require that the Europeans and the Americans are willing to address the fact that their financial system is bankrupt; and implement Glass-Steagall. Get rid of the non-performing debt; stop the casino economy – what we have proposed. Fortunately, there is some motion for Glass-Steagall in the United States and also in some European countries; but presently the G-7 governments are not

expressing a willingness to do so, so that will create a real conflict. Naturally, on other issues which you mentioned in your introduction, the conflict between the United States and Russia in Syria and over the question of who is a terrorist and who not; these are question which will be decided outside of the framework of the G-20 summit, which only deals with economics and financial matters. Even if these other issues naturally impact the financial system.

I think it will be very important to mobilize the populations of Europe and the United States to recognize that we have to move into a New Paradigm of international cooperation. Because the problems which are facing mankind right now are so big, that I don't think – if you don't come to a solution which is inclusive – we have to move from geopolitical confrontation to the common aims of mankind; such as fighting I think the G-20 probably will say something useful in terms of addressing overcoming hunger and poverty. From various discussions I had, I think there will be such an agenda; but will it be realized? Because it means to get rid of \$2 quadrillion in outstanding derivatives. So, will these nice words be accompanied by the actions which will make it possible? Which is ending this present system of globalization based on high-risk speculation; that is the crucial question. So, therefore, I think we should not sit there and wait to see what happens, but we have to mobilize the populations in the respective countries in the United States and European nations to make sure that the

existing solutions are being implemented. Such as the Four Laws defined by Mr. LaRouche.

Immediately, Glass-Steagall is the first step; then move to a credit system in the tradition of Alexander Hamilton; then go to a science driver based on space cooperation and colonization; and create a new international credit system to facilitate the kinds of projects defined in the New Silk Road. I think we have to mobilize the population to get active; because this is not a moment to sit on the fence and just watch what these so-called "elites" do, because this was another thing that came up in various forms. That the populations have lost trust in these elites representing this globalization system. Therefore, the responsibility to remedy the situation must shift to those who have concepts of how to get out of the situation. Which is what we are doing in New York with the Manhattan Project, what the international Schiller Institute is doing; but I think we need your support – you, who are watching us right now. I want to appeal to you, to get active with us to help to implement these solutions.

ROSS: Good! Thank you very much for joining us, Helga. I really appreciate your time.

Now, we're going to be hearing from Diane Sare, a leader of the LaRouche PAC Policy Committee and the founding director of the Schiller Institute New York City Community Chorus. So, thanks for being with us, Diane. Hello.

Let me start by asking you to help our viewers understand how to approach the context of the election; how we can shape what the United States does, which in many ways, many people think that the election is the most important way to shape that. But in reflecting on what Helga had discussed about the potential for the G-20 to have ideas about eliminating hunger, poverty; but where will the ability to take on the derivatives bubble come from? And where will the ability to stop the push of geopolitics and war come from? The US is really essential to change that. Let me ask you if you could share with us what is your assessment, what is Mr. LaRouche's assessment about the selection, about Hillary Clinton, about the threat of war in particular?

DIANE SARE: Well, the so-called election is really a fraud. I think what Helga Zepp-LaRouche has just outlined is the major "game in town" to put it in American lingo; and the truth of the matter is that the major player in world politics today is Vladimir Putin. It is not Obama; it is not the United States, although we are, I'm afraid, a deadly menace because we have the wrong policies. What we've been discussing recently here in Manhattan, because Manhattan in a sense is the center of this electoral process; both Hillary Clinton and Donald Trump are based in this area. Both of them are highly destructive individuals; and Americans should simply not fall into the trap that they somehow have to choose between one or the other. In fact, we heard recently that only 9% of the American

population

have indeed voted for one of them; so you have 91% of the population whose "vote" is for neither. That in and of itself is

not sufficient; we have to actually identify the root of this evil, and we have to put the solutions on the table.

ROSS: Well, the Four Laws is something we've been discussing in this broadcast today; that history isn't made only through opposing things. In mid-2014, LaRouche had issued this policy document on "The Four Laws to Save the USA Now". Let me read a concluding section of this, and then ask you to comment on this. LaRouche ends: "Mankind's progress, as measured rather simply as a species, is expressed typically in the rising power of the principle of human life over the abilities of animal life generally; and relatively absolute superiority over the powers of non-living processes to achieve within mankind's willful intervention that intended effect." He says, "Progress exists so only under a continuing progressive increase of the productive and related powers of the human species. That progress defines the absolute distinction of the human species from all others presently known to us. A government of people based on a policy of zero population growth and per capita standard of human life, is a moral and practical abomination." He concludes saying a fusion economy is "the presently urgent next step and standard for man's gains of power within the Solar System and later,

beyond." That's how he concludes this document that opens with some of the necessary steps: Glass-Steagall; national banking; Federal credit; a commitment to a fusion driver. And he puts this all in the context of what economic value means to the human species.

So, I was wondering, Diane, could you say more? How do you see the purpose, the nature of the human individual and the relation of that to economy?

SARE: Well, I think the key is as Alexander Hamilton, his understanding; and Lyndon LaRouche – I do think our viewers should really be aware – is a great scientific thinker and has made great unique contributions in this field. Specifically, the relationship of human creativity to generating the conditions where a growing population can have a higher standard of living from one generation to the next. What they understood is that the source of wealth is not money; it's not property; it's not even labor – we are not animals. The source of wealth is the potential to make a creative discovery which exists in the mind of each human individual; which transforms our relationship to the Universe and our power over the Universe. For any society to be just – and that I think is the importance of Leibniz and the relationship of Leibniz to the framers of our Constitution; for a nation to be just, it has to embody a commitment to that principle of creativity in the individual citizen.

ROSS: You know, maybe Helga might actually like to speak on this, too. When these proposals get made, for example the proposal by Mr. and Mrs. LaRouche on having an emergency recapitalization of Deutsche Bank on condition that the role of that bank would change in a different context of economic activity. Sometimes, some of our supporters have a very difficult time believing Mr. LaRouche would ever call for the helping of a bank as it seems. Would either of you like to say more about that proposal and about what is the true role of the banking sector in a productive economy? Why would we need say, for example, Deutsche Bank? What role can banking play usefully?

ZEPP-LAROUCHE: I think we were all very surprised at the waves of almost hatred came out when we made this proposal. People reacted in the strongest terms, saying "Let them go bankrupt! Why should we save this bank? Or, why should we save any bank, for that matter?" Which naturally has to do with the fact that the populations who have been victimized by these policies for the last really decades, but especially after the 2008 crisis; experience that the rich becomes more rich, and that the middle class vanishes – becomes poor; and that the number of poor becomes bigger and bigger, and their livelihood is being eaten away. People just have a sense to just get rid of these banks. But naturally, the question is, what happens if you have an uncontrolled collapse? That is what we are looking at

right

now; where it's staring at us that you could have right now a collapse of the system which would create instant chaos. And that chaos is probably as dangerous as the danger of thermonuclear war; because once you have a collapse of production, supply, there is no food anymore in the store.

Which

could happen if one of the "too big to fail" banks would go bankrupt. You have now so many mines, it's like a minefield with

a thousand possibilities to blow up.

The idea to have an orderly process of unwinding these very

complicated instruments – the derivatives have so many counterparties that you need an approach. You need to have an approach to bring some kind of orderly reorganization in this to

prevent a chaotic collapse. We are not proposing to save Deutsche Bank or any other bank for that matter, as they are; but

the idea is to put a control commission or insolvency commission

or some kind of administration in there which does an orderly unwinding of these outstanding debts and their complicated involvements with many international contracts. Nobody has an overview anymore about these matters, not even the central banks

have an overview. Then put a different business plan in such a

bank; the reason why we were referring to Alfred Herrhausen, who

was the last decent industrial banker of Deutsche Bank, is because you need to get people an idea of what we are talking about. There was once a different kind of banking philosophy, namely that banks are not a thing in themselves, but they should

be the servants of industry, and agriculture and trade. Right

now what you have is, the bankers think they are the kings of Olympus; that they should have bonuses of two to three digit million sums every year. For what? I cannot see that they do any work which is productive; but they somehow have developed that they should have all of this wealth and bonuses and millions. And that the effects of their policies should be discounted. But there was once an idea of banking – in Germany

it was such bankers as Herman Abs; the postwar reconstruction period which contributed to the economic miracle of Germany in the postwar period. Or Alfred Herrhausen, who had the idea that

banking must provide for the well being of the people; that the

idea of giving credit is to promote the productive part of the economy and to further productive relations among different nations. That is what we have to get back to; but people have such a short memory that nowadays people have no memory of how it

was. How was the Franklin D Roosevelt Reconstruction Finance Corporation, which was exactly such a mechanism, that you have a

certain state role in providing for the productive capacities of

labor.

That was also the philosophy in the reconstruction of Germany after the Second World War; and Herman Abs and Alfred Herrhausen are the kinds of bankers who should be a role model,

because banking is necessary. You have to have some kind of distribution of credit lines, because we have to reconstruct the

real economy; so the idea to just close down the banks is an impulse which is understandable, but it does not address the problem. Because we have to rebuild the economy, we have to have

a banking system where credit lines are given for those kinds

of things for which you would invest if the economy would be in good shape. You have to have physical principles, you have to have the idea that these credit lines should increase the productivity of the industrial capacities and the labor power.

We have a gigantic job of education to do, because the dumbing down of the labor force as part of the general population has become such a crucial factor. That you have many people, who maybe they can write and read comics, but they are functionally illiterate from the standpoint of comprehending difficult texts or difficult physical conceptions of the economy. There are many people in the youth age who, from the standpoint of industry, are completely unemployable. What you need is a kind of approach like the CCC program of FDR; where you have training programs. You have to increase that creativity in the population which makes them want to know new things; to be part of an innovation-based economy. Which is why I was emphasizing the Chinese; fortunately, they have this idea. They put an enormous amount on the best qualification of their youth, their students.

They have the idea of not using up old industries from the so-called West; but they want to leap frog always to most advanced technology. They have an enormous emphasis on the development of thermonuclear fusion power of other advanced scientists. And among the scientist community, there is a general understanding; if you want to get something done in science, go to China. It's no longer go the United States or go

to Europe; and that has everything to do with the Green policies and these ideological policies, which have more to do with control rather than promoting excellence or scientific progress.

So, I think that the idea of going back to the paradigm of Alfred Herrhausen is much more a pedagogical device; because you have to get people to understand that banking is necessary, but it must be based on completely different principles.

SARE: I'd just like to follow up with what Helga said in terms of the US elections and people's hatred for Hillary Clinton; which is similar to their hatred for bailing out banks, although in the case of Hillary, they're more correct than they might realize. We just had here, as people know, the Democratic Party convention; where even in the somewhat scrubbed coverage that you saw, you could see huge numbers of people who were frowning, scowling, who had signs up about not having a war – "Walk the Walk". There's a great deal of anger at Hillary Clinton. People perceive her correctly as a stooge of Wall Street; as she identified herself last year, when one of my associates – Daniel Burke – asked her at a meeting whether she would support the reinstatement of Glass-Steagall. She refused to answer. Mr. LaRouche said that was the beginning of her disintegration; although it was not the beginning of her becoming a stooge, of selling her soul to the Devil, so to speak, and her decision to work with Obama. I just want to fill this out,

because there's not a difference between someone who would support these criminal bail-outs and bonuses that Helga was talking about for these bankers, these speculators who have destroyed the entire trans-Atlantic economy and the living standards of all the people here; but also those who are pushing war. In the recent days, several of Hillary's spokespeople have come out calling for the overthrow of Assad explicitly. She herself has commented that she knows for a fact that Vladimir Putin is somehow behind the hacking of the emails among the Democratic National Committee. How she knows that, what her evidence is, I have no idea. She has not been forthcoming on it.

There's an op-ed in the {New York Times} today titled "Spooks for Hillary", written by Michael Morell, who describes himself as a 33-year career CIA operative. In fact, he was the Deputy Director during the September 11th attacks. First of all, that in and of itself I would say, is a complete indictment of his own powers of morality and judgment; because as we know from the 28 pages that were just recently released, both the CIA and FBI had quite intimate knowledge of the activities of the people who became the hijackers on that day. They were tracking many of them two and three years before the September 11th attacks; and they decided not to pursue these leads, because Saudi Arabia was an ally of the United States. So, first of all, who would want to be publicly associated with such criminal agencies and brag about that as if that gives them any kind of authority? Then,

he

goes on to say that the reason he's endorsing Hillary is because

"Mrs. Clinton was an early advocate of the raid that brought bin

Laden to justice, in opposition to some of her most important colleagues on the National Security Council. During the early debates about how we should respond to the Syrian civil war, she

was a strong proponent of a more aggressive approach. When some

wanted to delay the bin Laden raid by one day because of the White House Correspondents' Dinner, she said 'Screw the White House Correspondents' Dinner!'"

So according to this CIA careerist, who presumably was involved in the cover-up of the Saudi role in 9/11 and the activities of the hijackers going into this, Hillary Clinton is

the qualified candidate. Then he goes on to attack Vladimir Putin and says Putin is manipulating Donald Trump. It's outrageous. Seymour Hersh has exposed the Osama bin Laden [inaud; 47:36] as a complete media-video-public relations stunt

done by Barack Obama; where the location of Osama bin Laden was

revealed by a Pakistani physician who wanted to get the reward that was being offered by the US State Department. So, they had

all of the details of his whereabouts; the security was taken down so we could march in and film the capture and killing of Osama bin Laden. And Barack Obama could take credit for it.

So, you have Hillary Clinton on record as backing that premeditated assassination of Osama bin Laden; you have her on record giggling after Qaddafi was killed, saying "We came; we saw; he died" or whatever it was. This is a form of pure evil;

it's a terrible sell-out of the American people. And it is

actually a cover for Obama continuing his war policy now; which you referenced at the beginning of this discussion – the new war in Libya. Where apparently, Obama gave a speech yesterday, claiming that the United States is conducting the most precise air campaign ever waged. We're invited by a Libyan government that has not even been officially confirmed by its own parliamentary rules. This is a war that has not been approved by Congress; and Obama is engaging in this against our Constitution. You then had the questions of who we're supporting in Syria; the alleged "moderate" Syrian rebels, one group of which that we are claiming to be an ally – this al-Zenki group, who just decapitated a 12-year old and filmed it. And now it's been found that they used poison gas in an area; and when our State Department spokesman, Mark Toner was asked about this and whether we would continue to provide funds to what I would class a terrorist organization, he said well, one incident here and there doesn't necessarily make you a terrorist group. So, if you're using chemicals to exterminate groups of people, or beheading children, don't worry; you most like will not lose your funding from the US State Department.

This is what Hillary Clinton actually represents. What Mr. LaRouche further stressed – which I think is the important question for Americans and the viewers – is we have to look at what action created Obama. How do we get the Obama Presidency? What was the role of the British monarchy, through certain of

Her

Majesty's creatures like George Soros; the Jew who claimed that

the high point of his life was working for the Nazis in Hungary,

taking all of people's possessions as they got herded off to the

boxcars for the concentration camps? People know that Soros played a major role in funding the Obama campaign; he has given

Hillary Clinton's campaign millions of dollars, and that would imply ownership of this.

I would just say that it is really high time for the American people to stop going along with these kinds of criminal

policies. There is an entirely New Paradigm out there which is

largely the creation, the work of Mr. and Mrs. LaRouche has been

the inspiration of this. The United States could choose to leave

the insanity of – frankly, the way the United States is functioning, it's almost like we're in a real live Pokemon Go game, which they're calling an election. We could actually step

out of that and into reality. I would say that people should know that within the next couple of days, we're going to be launching a campaign here in Manhattan, producing several thousand copies of a broadsheet which will have the documentation

on Hillary Clinton's criminal background and her commitment to a

war drive against Russia and China; which I think will have quite

an impact here. The material in that will be available on the LaRouche PAC website very soon.

ROSS: I'd like to just ask Helga if you have any other remarks you'd like to add?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think most people have a sense that things are really getting out of control. That the coincidence of all these things happening at the same time gives many people the feeling that there's nothing one can do; that there's an unbelievable process of disintegration going on. Naturally, if you look at the two candidates of the United States, there is a rather perplexed reaction in the rest of the world that the United States should not have come up with some better candidates. The rest of the world looks at the European Union and says the European Union is no longer a model; it used to be a model of integration for ASEAN, for Latin America, for the African Union. But no longer; the elites obviously can't handle the situation that is credited by the people and so forth. So, while I could describe these symptoms more, I would like actually to say that we are in a moment which is really an extraordinary moment in history. At this T-20 conference, one Chinese speaker said this is moment like 1989; referring to the point when the Berlin Wall came down, which was the prelude to the German reunification and the collapse of the Soviet Union. So, it's one of these monumental, apocryphal moments in history, where it is

impossible to make a prediction. We cannot responsibly tell you this will be the outcome of this period of history. All I can say is – and Jason, since you mentioned Leibniz, who was an important influence in the American Revolution, the Declaration of Independence, the whole idea of the pursuit of happiness goes back to Leibniz. He said something which I think we should think about, and that is that the nature of human beings is such, and the nature of creation is such, that when man is confronted with a great evil, there is a capacity in him that brings forth an even greater good. I think it is very important that each of becomes conscious about that; and you consciously actualize that greater sense of good in yourself, each of us in ourselves.

Because I am absolutely certain that the solutions are at hand; it's not a reason to be desperate. Because it would be relatively easy to implement Glass-Steagall; you just have to move it from the Glass-Steagall formulation in the platforms of the Democratic and Republican Parties, to move it into actuality. And do a similar reform in Europe and then have the United States and Europe join with this parallel economic system which I described before with the AIIB, the New Development Bank, and so forth. Then move to a New Paradigm; do what Franklin D Roosevelt did with the New Deal, with the Reconstruction Finance Corporation, with the rebuilding of the economy in the '30s. This can all be done today. So, it's not that we are without

solutions; we have a clear perspective, because you have all of these nations working together already in different degrees on this "win-win" perspective for a New Silk Road.

So, a lot depends upon the subjective; because it's not that we have an objective breakdown crisis, we have that. But if the solutions which exist can be implemented in time, really depends upon the moral quality of the population; especially in the United States and in Europe. And since I believe there is this capacity for the good in human beings, I appeal to you; invoke that inside yourself. Don't sit on the fence and watch history.

We are in an apocryphal change, which is probably at least as big as the transformation from the Middle Ages period to the new modern times. We have to leave this present collapsing epoch behind us and replace it with a New Paradigm which is worthy of the dignity of man and is the true character of human beings as being beautiful potentially, as being creative, as being loving.

The human being is potentially a genius; human beings are good by nature, and just the fact that today so many people are not good doesn't say anything about the nature of man. It says something about conditions which have evoked the evil in people rather than promoting the good. I think history is not determined by objective factors; we don't have what the Communists used to call

a "histo-mat" – historical materialism – or "dia-mat" – dialectical materialism. I think that the subjective factor in history is much more important, and many times really decides it.

I want to say that both to give you confidence about the nature of man; but also to appeal to you to get active with us. So, contact us and we will move mountains.

ROSS: Many opportunities to do good right now. Thank you both for joining us; and thank you, viewers. To find out more about these things, "The Four Laws to Save the USA Now" – the document by LaRouche as displayed during this webcast – is available through a link in the video description, and at lpac.co/four-laws. Please subscribe to this channel if you haven't already; "like" this video. If you have questions or comments, leave them; and {donate} to LaRouche PAC. We rely entirely on the support of individuals like you to finance our operations and to achieve this victory. So, help; let's win this one. Thank you for joining us.

Gottfried Leibniz (1646-1716), et fantastisk, optimistisk geni

Gottfried Leibniz (1646-1716), et fantastisk, optimistisk geni, brugte sit liv på at forbedre menneskeheden – inden for

økonomi, videnskab, filosofi og politik. Leibniz opfandt kalkulen og skabte læren om fysisk økonomi, og hans arbejde og liv tjener som model for nutiden og var en inspiration for den unge Lyndon LaRouche

Download (PDF, Unknown)

Hele menneskeheden behøver Den Nye Silkevej nu! LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast 11. marts 2016

Engelsk udskrift: Matthew Ogden kommenterer Helga Zepp-LaRouches besøg og tale i Indien om behovet for en Marshallplan/Silkevej i Sydvestasien; Jeffrey Steinberg giver os Lyndon LaRouches meget skarpe kommentar om EU's korrupte aftale med Tyrkiets Erdogan om mod betaling at tage syriske flygtninge tilbage, og Jason Ross fra LPAC Videnskabsteam taler om Gottfried Leibniz og nødvendigheden af kreativ nytænkning, som Kina i dag legemliggør.

WE NEED THE NEW SILK ROAD NOW FOR ALL OF MANKIND! –

International Webcast for March 11, 2016

MATTHEW OGDEN: Good afternoon. It's March 11, 2016. My name

is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly Friday night broadcast from LaRouche PAC.com. I am joined in the studio

today by Jason Ross from the LaRouche PAC Science Team and Mr. Jeff Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and the three of us had the opportunity to have an extensive discussion

with both Mr. LaRouche and also Helga Zepp-LaRouche earlier today.

Now, as you know, Helga Zepp-LaRouche has just recently returned from an extraordinary trip that she took to India.

This

is the first time that either one of the LaRouches has been to India since I think at least 2003; so this was a very important

trip, and during that visit to India, Helga was a featured speaker on one of the keynote panels at a discussion in New Delhi

called the Raisina Dialogue Forum. This was a major conference which included international representation, former prime ministers, former heads of state, finance ministers, elected parliamentarians, and so forth.

Now during that speech, Helga LaRouche focused her remarks on the necessity for a new win-win, Marshall Plan development project for the Middle East and North Africa. She remarked that,

in the wake of Xi Jinping's visit to Iran, to Saudi Arabia, and

to Egypt where he brought the development vision of the Chinese

New Silk Road, that now was the time to adopt what she's been calling for, for years: which is, a New Marshall Plan to develop

that region of the world and to create a new era of peace and prosperity for a region of the world that has suffered so much under perpetual war, and a total breakdown of society.

Now this is very relevant, because obviously, as a

representative of the Schiller Institute from Germany, Helga LaRouche was speaking directly from the standpoint of the perspective of a European, who is witnessing the unprecedented refugee crisis of millions and millions of refugees fleeing the

Middle East and North Africa, and flooding into Europe.

Our institutional question for this week actually focusses directly on that topic, and what I'm going to do is read the institutional question, and then give Jeff Steinberg and opportunity to go through, both specifically and more in general,

what both Mr. and Mrs. LaRouche's remarks were concerning this question, and some broader questions as well.

So the question is as follows:

"Mr. LaRouche, German Chancellor Angela Merkel has blamed

European nations for

unilaterally shutting the Balkan route for migrants. She said that this has put Greece in a very difficult situation, and such

decisions should be taken by the whole of the EU. Austria, Slovenia, Croatia, and non-EU member states – Serbia and Macedonia – have all acted to stem the migrant flow. The

European Union and Turkey – from which migrants reach Greece – have set out a plan to ease the crisis from their perspective.

Under the proposals that have been hammered out at a summit that

occurred in Brussels on Monday, but still to be finalized, all migrants arriving in Greece from Turkey, would be sent back.

For

each Syrian returned, a Syrian in Turkey would be resettled in the EU. European Council President Donald Tusk has said that the

plan would spell the end of 'irregular migration to Europe.'

What

is your view on the EU's new migrant policy?"

So, Jeff.

JEFFREY STEINBERG: To put it very mildly, Mr. LaRouche was extremely blunt. You've got to start from the standpoint that this is a rotten deal; it's not going to work. And furthermore,

that nobody has any business making any kind of backroom deal with President Erdogan of Turkey. Here's somebody who has been a

principal sponsor of the jihadist terrorism, including the Islamic State and the Nusra Front; who has robbed his country blind; he's one of the most notorious thieves on the planet. He's

killed his own people. He shut down the entire opposition newspaper, and, quite frankly, he's carried out a 6 billion euro

extortion operation against the European Union.

So the problem, in fact the disease that we're dealing with, is the tendency that's rampant in the entire trans-Atlantic world, to make these kinds of rotten deals with people who have

no business being allowed to remain in power. You have an entire

trans-Atlantic system that was really, in effect, characterized

this week by two developments. Number One: this rotten deal with

Erdogan, which should never be allowed to happen. And number two,

by the announcement by the European Central Bank head, Mario Draghi, that the ECB was going to replicate the insane policies

that were carried out in the United States under the Quantitative

Easing, bail-out, and Dodd-Frank bill, all of which are universally known to have been complete and total failures.

So,

Draghi announced zero interest rates, and announced that the QE policy of the ECB would be extended up to \$80 billion euro a month, and furthermore, that the ECB would begin purchasing absolutely worthless private sector bonds to keep what one columnist called the “zombie banks” in business. Now, there’s been an absolute revolt in Germany, in particular, against this Draghi policy, because the net effect is that, with zero interest rates, people are going to be pulling their money out of the actual savings banks and regional commercial banks, through which all of the lending into the real economy takes place. And as the result of that, you’re going to see rampant bankruptcies on top of the already advanced complete breakdown of the European real economy. All of the European too-big-to-fail banks are already hopelessly bankrupt. So you’ve got these two examples of absolute policy insanity, of attempting to operate and make compromises and “reforms,” within a system that is already dead. As Mr. LaRouche said, you don’t make deals with dead people; there’s nothing in it for you. There’s no future in it. Yet that’s exactly what we’re seeing as the dominant phenomenon throughout the trans-Atlantic region. Now the fact of the matter is that there are viable solutions. In the case of the United States, you could just simply say, the Wall Street debt is unpayable, and we’re going to just simply cancel it, and we’re going to go back to the traditional American, Hamiltonian credit system, and we’re going to just simply let Wall Street sink, period. It’s already bankrupt. The people involved in it are absolutely correct –

they should have been frog-marched off to jail a long time ago.

So, by and large, when you talk to people in the political system at a relatively high level, you're dealing with a system

that is absolutely paralyzed with fear, and overwhelmed by corruption. Because you press the issue, and you'll get widespread admission that the system is doomed, we're headed for

another blow-out far worse than 2008; it could happen any moment

now. It could happen Monday morning when you wake up. And furthermore, you could cancel this rotten debt, wipe out those cancerous aspects of the whole system, and you could go ahead to

rebuild, but based on a completely different set of premises.

Same thing with the arrangement with Turkey. There's no grounds whatsoever for paying 6 billion euros in extortion, knowing that a character like Erdogan is going to come back again

and again and demand more, and will continue to threaten to unleash massive waves of migration, while at the same time Turkey

is trying to sabotage the efforts of Lavrov and Kerry to bring an

end to this five-year monstrosity of a war that's been going on

inside Syria.

So, if you operate within a dead system, you are doomed to go down with it. Now there are things that are working in the world today. Putin is functioning. Putin is carrying out very effective flanking operations in Syria. China is functioning, and

is in fact functioning at a much higher level from the standpoint

of real economic growth. And China is willing to invest in real

physical economic growth all across Eurasia, down into Africa, into Latin America. And furthermore, China is leading a global science driver policy. The plans to actually land an orbiter on

the dark side of the Moon have been discussed frequently in recent weeks on this broadcast. China is now the leading R&D nation on the planet, and they embody the principle of human creativity. They're not trying to draw deductive, pragmatic, practical conclusions from policies that have failed. You can never derive success by trying to scrutinize and analyze systematic failure. You need human creativity, and you see that

in China.

Increasingly, there are nations that are grouping around these opportunities that are posed for real development, centered

around China. Russia has taken certain measures to assure that Russia survives, and that Russia has the military and material resources to be able to conduct the kind of flanking operations

that may very well save Syria and the Middle East, and major parts of Africa, from the genocidal destruction that will occur

if the existing trans-Atlantic forces, led by the British Empire

and stooges that they've got at their disposal like President Obama, with his Dodd-Frank madness; like Mario Draghi; like the

corrupt Erdogan.

So, anytime that there's an offer to make a rotten deal with a rotten SOB like Erdogan, the obvious answer should be, run in

the other direction. Don't do it. And so, in response to the question that's been posed, this is a rotten deal that is doomed

to failure, but it's typical of a much larger problem, which is

the tendency to be stuck thinking inside the deductive box when the only avenue for survival for mankind is to think creatively, and align with those people who've demonstrated that they've got a viable commitment to the future. You find that in China. You find that in many of the actions taken by Putin in Russia, and it's pretty scarce everywhere else. And it's certainly virtually nonexistent in the entire trans-Atlantic region.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. I also neglected to mention in my remarks in the beginning that, coinciding with Helga's trip to India and these very important developments with Xi Jinping's visit to the Middle East. The Arabic version of the EIR Special Report, "The New Silk Road Becomes the New Land-Bridge," which was available in English and also has been translated into Chinese; has now been translated into Arabic. And I think Helga LaRouche's foreword or preface to that will put it very appropriately; that "either this is an extraordinary coincidence or an act of divine intervention" that this would be available at a time like this, when this is precisely what you need. This sort of vision for a new Marshall Plan, the World Land-Bridge, to bring development to this part of the world which is in such dire need of it. Now, as Jeff summarized quite succinctly, what Mr. LaRouche's focus in our discussion was, is that we are on the edge of a total implosion of the trans-Atlantic system. That you

have a community of nations which is, in its present form, dead, because of its own behavior; it has brought this upon itself. On the other hand, you have nations such as China and others, who are engaged in a process of real physical economic progress. And this was a willful choice that was made by China to invest in exactly the types of things that would create a future potential of growth, scientific development and otherwise. So, Mr. LaRouche's question was, why would you associate yourself with a dead system, when the alternative is immediately at hand? So, Mr. LaRouche had a much more developed idea, however, of what it is that brings success to a nation and to the human race in general. And he was very specific to say that real creativity is never a replication of the past; real creativity depends on new ideas that are new in a very real sense. That creativity is always {ad novo}, he said; and it's not achieved through the reform of a bad system. But it is only achieved through the introduction of an entirely new principle which is truly new. He said, Einstein is a good example of this; the personality of Brunelleschi is an ideal example of this. But the goal is never to deduce what the solution to a crisis must be from some sort of precedent; but rather, to ask the question, "What is it that we actually wish to accomplish for the future of mankind?" And, with that question in mind, therefore, what must be done? What must be

done to achieve that future? And we tend to fail to ask that question, and we get too consumed by the details of the present;

when we should be thinking from a total global standpoint about

what we wish to achieve in the future.

Now, I think at a time like now, where it's very clear that the nations of Europe and the United States are imploding, socially, economically, politically; what brought us to this point? But also, more significantly, what must be done to save civilization now? And we discussed, I think very appropriately,

that when a nation loses its {raison d'être}, when a nation loses

its mission, it tends to implode and fall in upon itself. And we

can learn a lot from the mission that China has, and the optimistic vision of the future which is shared by all of its citizens. So, with that said, I would like to invite Jason to come to the podium. As you know, Jason Ross has been conducting a

many-part series of presentations, classes on the LaRouche PAC website on the unique genius of Gottfried Wilhelm Leibniz; this

is a series which will continue. But I would like to invite him

to the podium now.

JASON ROSS: Well, this year, 2016, is the 300th anniversary of Leibniz's death in 1716. Leibniz lived from 1646 to 1716. And

a number of the disputes that he was in, the discoveries that he

made, are very freshly relevant for us today. Both historically

from the standpoint of understanding where we came from, and because there are disputes that continue to the present.

Disputes

over the nature of the purpose of the nation, disputes over the nature of the Universe, disputes over the nature of mankind. To discuss one of those, I'd like to frame it by contrasting the views of Gottfried Leibniz and Isaac Newton. Many people are probably familiar, certainly if you've been watching this website, with the concept of the dispute over the calculus. That Leibniz plagiarized the calculus from Newton, as Newton and his friends said; no. Did Newton steal the calculus from Leibniz, who invented it first? Let's leave that aside; that's really not at issue for what I want to talk about today. Let's consider the dispute that was represented between the British outlook of Newton and the outlook of Leibniz in terms of the purpose for humanity, as seen in their views of creation and of the Universe as a whole. In the very last years of Leibniz's life, he was engaged in a dispute via letters with a follower of Isaac Newton, Samuel Clarke. And in this discussion, one of the primary topics that came up was the basis of considering God to be great. On this, the two differed in a very fundamental way. Newton, via Clarke, said that God's greatness came from his power; Leibniz, while not disputing that, said that God's wisdom is also one of His perfections, and that in leaving this out, you have a total misunderstanding about God. Now, I'm not going to make a theological point about this today. I want to look at this in terms of the existence of the

nation-state. While Newton said that because God can do anything, that shows how wonderful He is; and while this same outlook – a religious outlook – was applied to man and society by John Locke and Thomas Hobbes, who said that a powerful ruler of society really exists for himself, and that people form a society through a compact to not infringe upon each other, not with the idea to have a mission together, but simply to get along as a way of putting under control the impulses of people to steal from each other and this sort of thing. So, on the one side, you have the notion that the state exists, the ruler exists and is justified in existing to maintain power; that that is the basis of legitimacy of a ruler – holding power. It's a somewhat circular reason.

On the other side, you have Leibniz, who – in keeping with his view of God being worth reverencing, respecting, loving because of His wisdom; and having chosen in making the Universe, to make it the best of all possible universes that could be created. Leibniz applies that idea as well to society; saying that the justification, the legitimacy for a ruler for a nation, lies in how it is creating a happy society. And how it is imbuing its people with wisdom, and developing science and economy to create a more productive and a happier future. Happiness is an important thing.

So, if you consider that today, and you look at – Matt had brought up where is the {raison d'être}; what is the

justification for the United States, for example, right now?

What

is our {raison d'être} right now under Obama? We don't have one.

Obama's destruction of the space program, which as a policy better encapsulates an attack on the future than anything you can

imagine, has left us without a future in the stars; contrasted with other nations, being led by China, with a serious, comprehensive, really breath-taking mission of advancements that

they have been making towards reaching out into the heavens, and

the potential of developing new scientific breakthroughs in that way.

So, as Jeff and Matt said, LaRouche, in the discussion that we had with him today, was stressing that, in creating the future, it is made {de novo}; it isn't something we deduce from

the past, although we can certainly learn from the past. The essential characteristic is making something where nothing of that sort existed before. He had singled out Brunelleschi and Einstein in this regard. Einstein, who made breakthroughs scientifically that did not follow from, or result from, the thoughts of his day; but rather, contradicted and overthrew them.

This is an example of the kind of thinking that's necessary.

In

the United States in our most recent history, the time under the

Apollo program, as launched in its strength by Kennedy to go to

the Moon and back; this was in recent times, probably the most singly powerful example of a potential to reach that. That program didn't result in Einstein's per se; it didn't have that

kind of effect. Amazing technological developments were made. The potentials that the space program has as a whole to make new scientific breakthroughs, however, is absolutely tremendous. So, consider China. China, which has brought hundreds of millions of people out of poverty in just the past few decades.

China, which currently lends out more internationally in investments in nations than the whole World Bank does. China, which has played a major role along with Russia in setting up the BRICS; the Shanghai Cooperation Organization for Peace and Stability; the Asian Infrastructure Investment Bank, to address the \$5 trillion or more needs for infrastructure within that region of the world; offering loans that are without the conditionalities that are the hallmark of the World Bank. This ability to put into very specific practice a concept of “win-win” cooperation, as it was put by President Xi; these specific ways of cooperating with neighbors, with other nations for development projects. As for example, the railroad operating in Ethiopia at present, allowing the transport of food to the interior of the nation in a timely fashion; preventing the intensity of starvation that would otherwise be likely given the agricultural disasters they’ve faced recently.

Take a look at space and science. China’s East Tokamak, a super-conducting tokamak, recently had a 50 million-degree plasma held for 100 seconds; a breakthrough for them on their way towards developing fusion. Their space program – that was the first soft landing on the Moon in decades – the Chang’e 3 with the Yutu rover. Planning to come out next year, Chang’e 5, a

sample return mission to the Moon; again, the first time in decades, and they'll be only the third nation to have done this.

And then in a few years, a space first – not only for them, but

for the world – the Chang'e 4 mission, to land on the far side of the Moon. The first time ever; this is something new that mankind has never done before. It opens up new windows scientifically in terms of the potential the far side of the Moon

offers for different types of telescopes – such as radio telescopes. They'll be able to show us things that no other – it's the most convenient place to be able to do these things. It

simply is impossible from here on Earth, or in orbit; you need a

body to place these things on.

So, I think when we think about what's the purpose of a nation, it can't be a short-term survival; it certainly can't be

dominance per se, or maintaining a place in the world. For example, the United States; there's an unfortunate form of thought that the United States should be first in everything. Well, how did the United States become such a powerful nation? The policies that made that possible, the outlook that made that

possible, the sense coming from the American Revolution that there's a mission for the nation that is beyond having sovereignty itself, per se; but lies in a mission for development

and for the pursuit of happiness – as it's put – that's the concept that has to guide us today. Now, if we were to adopt this

in the United States, which we must, as we force the adoption of

this policy in our own nation, we have the potential for the US

to play a very important role among other nations internationally in reaching these objectives. And there's really no reason for conflict among nations; it's simply not necessary at this point.

There might be some specific examples, but on the whole, by throwing out the British-led creation of conflicts, and putting the US on a path towards cooperation, participation, and leadership on these sorts of ventures, we can regain in terms of history, the right to exist, or reason for existing; a mission for the nation.

So, if we're going to turn around our domestic conditions, as we see frighteningly in the dramatic rise in deaths by drug overdoses or suicides in other forms that are increasing dramatically; if we're going to do this, we have to have a mission.

We have to have a vision for the kind of future that we're going to make that doesn't exist at present. The opportunities for this exist; there are plenty of the particular policies that are needed. These things are known. What is necessary is a demand and a change in direction in the United States without Obama, to adopt this orientation as our own. And if we do that, we can look to the future with the knowledge that there is a reason for the existence of the nation; and there's a purpose to be fulfilled, and that we're taking up that purpose in our future which lies beyond the Earth and out in the stars.

OGDEN: Thank you very much, Jason. And I think we can use that as a promotional to encourage you to tune in to all of

his

classes, which are available and will continue to be available on

larouchepac.com. And I'd like to thank Jeff for joining us here

as well, today. So, that's what we have to present to you here today; short and sweet. And we thank you for tuning in; and we encourage you to please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Om Gottfried Wilhelm Leibniz; Grundlaget for økonomi er, hvilket menneskesyn, du har!

Lyndon LaRouche har været meget udtrykkelig omkring det faktum, at vi ikke blot taler om praktiske »vi fikser det«-tiltag, som vil gøre det muligt for os at redde civilisationen, men at det, der er behov for, er et radikalt skifte i de mest aksiomatisk fundamentale principper, på hvilke det menneskelige samfunds adfærd i dag er baseret. Dette er noget, som Helga Zepp-LaRouche måske bedst har udtrykt som et nyt paradigme for menneskeheden. Det er det, som Kinas præsident Xi Jinping har kaldt en win-win-strategi, på hvilken hele ideen om den Nye Silkevej er baseret. Og det er ligeledes det samme, som dr. Martin Luther King stillede krav om i denne tale, jeg tidligere har henvist til, i Riverside Church, da han sagde, det valg, civilisationen i dag konfronteres med, er valget mellem ikkevoldelig sam-eksistens modsat voldelig sam-udslettelse.

Fra webcast den 15. januar 2016, fremlæggelse ved Jason Ross

fra LaRouchePAC Videnskabsteam.

Download (PDF, Unknown)

Menneskelig kreativitet kan overvinde denne krise

Leder fra LaRouchePAC, USA, 23. januar 2016 – De af jer, der ikke er totalt demoraliseret, ved, at USA og meget af verden befinder sig i en eksistentiel krise. Dette er meget værre end i 2008, og langt værre end i 1929. I USA skal man tilbage til tiden før Borgerkrigen, eller til tiden før vores Revolutionskrig, for at finde en så stor trussel mod vort land. Nationer, inklusive vores egen, kunne i realiteten ophøre med at eksistere, før denne grusomme vinter er slut.

Dette er en årstid fuld af død. Afskåret fra håb, afskåret fra en nyttig eksistens, afskåret fra alt, går mange af vore borgere ganske enkelt hen og tager livet af sig selv, om det nu er med heroin eller skydevåben.

I det transatlantiske område har vi en katastrofe, der ikke byder på nogen fremtid for menneskeheden. Men med Rusland og Kina har vi noget, der kunne være svaret på problemet. Man må forstå, at menneskehedens nylige historie har været den, at Asien har været et område, forskelligt fra det transatlantiske område. Og det er det transatlantiske område, med Det britiske Imperium som centrum, der er den primære kilde til alt det onde, er nu rammer os.

Nøglen til at forstå dette er Det britiske Imperiums historie. Det britiske Imperium er ondskabens kilde, hvorimod andre

muligheder står til rådighed med hensyn til Rusland og Kina.

Der findes altid en løsning på denne form for problemer. Hvor findes den?

Den findes i den menneskelige kreativitet, og jo – vi kan komme dertil. På visse betingelser. For at komme dertil, må man efterlade det meste af den bagage, man gerne ville tage med sig.

Hvilket grundlæggende set vil sige Det britiske Imperium, samt de dele af verden, der er knyttet til Det britiske Imperium.

Det samme gælder det nuværende finanssystem. Dette finanssystem er et falsum. Det er kilden til ødelæggelsen. Må man skaffe sig af med dette finanssystem – og dét er nøglen til løsningen.

Så snart, vi gør dette, vil blødningen ophøre!

Det var Bertrand Russell, der skabte dette, og det var Bertrand Russells indflydelse på den amerikanske økonomi og relaterede ting, der forårsagede ødelæggelsen.

Dette problem går helt tilbage til det store geni Gottfried Leibniz' død i slutningen af 1716. Leibniz var nøglen til hele denne historiske periode; hans død efterlod et gabende hul blandt vore kræfter. Leibniz var inspirationskilden til den Amerikanske Revolution, samt meget andet. Senere, årtier efter Leibniz' død, var det geniet Alexander Hamilton, der trådte frem for at være efterfølger til Leibniz' rolle, og i realiteten grundlægge USA. Hamiltons økonomiske principper er de eneste fornuftige: glem alt andet!

Vores aktuelle krise er langt værre end den, der konfronterede Franklin Roosevelt, men det er de samme Hamilton-principper, der må anvendes. Disse principper kan frembringe en dramatisk ændring og en sluttelig økonomisk genrejsning, nu som dengang. Problemet er, at så mange af vore borgere er blevet for dumme

til, at de kan fatte det. Den dumhed, der manifesterer sig gennem at underkaste sig Wall Street, og i særdeleshed FBI-systemet, der i betydelig grad fik magt i USA i begyndelsen af 1944, selv før Franklin Roosevelt døde. Det var introduktionen af FBI-systemet, der har været årsag til ødelæggelsen af USA's økonomi.

Vore borgeres intellekt er blevet ofre for den onde indflydelse, der kommer fra Lord Bertrand Russell (1872-1970), som Lyndon LaRouche har kaldt »den ondeste mand i det tyvende århundrede«. Russell helligede sit liv til at gøre folk dumme, så de var nemme at kontrollere – eller, som nu, dræbe. Hans metode var at insistere på matematisk tankegang, der længe har været den førende form for ynkelige dumhed i hele verden. Med start i år 1900 lykkedes det ham progressivt at ødelægge det 20. og 21. århundrede. For de flestes vedkommende er det, hvad man »lærte« i skolen. Hvis man har børn, så er det alt, hvad de såkaldt »lærer«, og i en endnu mere elendigt dum form. Det er denne dumhed, som Albert Einstein, ligesom Lyndon LaRouche, aldrig accepterede og har tilbragt det meste af deres liv med at bekæmpe.

Lad os omsider blive dette nonsens kvit. Dit liv, og en hel del mere, afhænger af det.

Titelfoto: Albert Einstein

Lyndon LaRouche:

Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi

Først i sidste fjerdedel af det 17. århundrede kom der en revolution, da den første, egentlige videnskabelige økonomi blev udviklet som fysisk økonomi, på basis af opdagelser af Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1716), der også må regnes som grundlæggeren af en stor del af den øvrige, europæiske videnskab.

GDE Error: Requested URL is invalid

**Helga Zepp-LaRouche:
Hovedtale ved Schiller
Instituttets 30-års
Jubilæums-konference i New
York, juni 2014:
»Tiden er inde til at skabe
en verden uden krig«**

Årsagen til, at jeg gav navnet Schiller til indsatsen for at få en totalt anden idé om relationerne mellem nationer – og jeg vil gerne sige dette, fordi jeg ønsker at opmuntre folk til at gå på biblioteket, eller Internettet, og læse Schiller – er fordi han, efter min bedste overbevisning, har det skønneste billede af mennesket. Han var overbevist om – og han

er overbevist om, for han er udødelig –, at ethvert menneske har potentialet til at blive en skøn sjæl. At ethvert menneske har potentialet til at blive et geni, og at menneskeheden i tidens fylde vil nå frem til denne tilstand, hvor alle mennesker, der fødes, vil blive i stand til at udfolde hele deres potentiale.

Hans idéer var en slags rød tråd i mit liv fra den tidligste skoletid og fremefter, og da jeg tænkte på, hvordan man skulle skabe en ny æra i civilisationen, kunne jeg ikke komme i tanke om et bedre synonym end ham.

Introduktion ved Jeffrey Steinberg.

Jeffrey Steinberg:

For nøjagtig 30 år siden var Helga Zepp-LaRouche dybt bekymret over, at det transatlantiske forhold var i dyb krise. Folk husker måske, at man dengang havde striden over opstillingen af Pershing-missiler i Europa. Der var stor bekymring over risikoen for en situation, der kunne eskalere ud af kontrol og føre til en potentiel verdenskrig, en potentielt set katastrofal, termonuklear krig. Og det var i denne sammenhæng, og i en periode med en vis bitterhed frem og tilbage mellem USA og Europa, at Helga påtog sig den opgave at grundlægge Schiller Instituttet med det formål at skabe de historiske og kulturelle grundlag for en genoplivelse af transatlantisk samarbejde omkring de store principper om frihed og retfærdighed, som var hjørnesteenene i den store Frihedens Poet, Friedrich Schillers skrifter.

Her er vi så, hvor vi ulykkeligvis igen står over for en alvorlig, global krise; truslen om krig, endda termonuklear krig, er igen en stor, overhængende fare, og det er i denne sammenhæng, at vi indkalder til denne konference i dag, både

for at fejre Schiller Instituttets 30 års ekstraordinært vigtige arbejde, men også for endnu engang at udstede et opråb om nødvendigheden af globalt samarbejde for at forhindre udbruddet af endnu en potentielt overflødig og ødelæggende krig.

Faktisk behøver Helga ingen yderligere introduktion. Hun er grundlægger af Schiller Instituttet, hun er hustru til den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche, og jeg vil gerne præsentere Helga, der skal holde denne konferences åbningstale.

Helga Zepp-LaRouche:

I er kommet her på denne konference for at drøfte, hvordan man skaber en verden uden krig, og det kan synes at være et meget usandsynligt forslag, i betragtning af verdens aktuelle tilstand. Men før jeg kommer nærmere ind på en diskussion om, hvorfor jeg stadig er dybt optimistisk over, at vi kan opnå dette mål, så lad mig blot referere et par idéer, som spillede en rolle ved grundlæggelsen af Schiller Instituttet for 30 år siden.

Som Jeff nævnte, så var det en tid med en forøget fare for krig. Folk talte om de muligheder, som lå i mellemdistancemissilerne, Pershing-2 og SS-20, som kun befandt sig et minuts afstand fra hinanden i Centraleuropa; at der ved et uheld kunne ske en affyring af blot et missil, og i det tilfælde ville hele arsenalet blive affyret af modstanderen, fordi der var så kort tid. Mange mennesker talte om, at vi befandt os på randen af Tredje Verdenskrig, og jeg tror, at folk var langt mere bevidste, end de er i dag – til trods for, at vi ved den mindste anledning kunne stå over for civilisationens udslettelse.

Hvorfor Schiller?

Årsagen til, at jeg gav navnet Schiller til indsatsen for at få en totalt anden idé om relationerne mellem nationer – og jeg vil gerne sige dette, fordi jeg ønsker at opmuntre folk til at gå på biblioteket, eller Internettet, og læse Schiller – er fordi han, efter min bedste overbevisning, har det skønneste billede af mennesket. Han var overbevist om – og han er overbevist om, for han er udødelig –, at ethvert menneske har potentialet til at blive en skøn sjæl. At ethvert menneske har potentialet til at blive et geni, og at menneskeheden i tidens fylde vil nå frem til denne tilstand, hvor alle mennesker, der fødes, vil blive i stand til at udfolde hele deres potentiale.

Hans idéer var en slags rød tråd i mit liv fra den tidligste skoletid og fremefter, og da jeg tænkte på, hvordan man skulle skabe en ny æra i civilisationen, kunne jeg ikke komme i tanke om et bedre synonym end ham.

Idéen om Schiller Instituttet var den, at udenrigspolitik ikke længere skulle være baseret på statskup, undergravning, sabotage og mord – som ulykkeligvis dominerer meget af udenrigspolitikken i dag –, men at hver nation skulle referere til den anden på det højeste niveau af deres bedste kulturelle og videnskabelige præstationer. Når man således taler med USA, så bør man ikke tænke på slaveri og Vietnamkrigen, og mange andre ting, men man bør tænke på Benjamin Franklin, Uafhængighedserklæringen, Forfatningen, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt, Martin Luther King, John F. Kennedy –, og at det bør være billedet af Amerika.

På samme måde, når man taler om Tyskland, så bør man ikke reducere det til 12 års nazistisk terror, men man bør tænke på alle de store tænkere og digtere og komponister, som Tyskland har frembragt: den klassiske kultur og de videnskabelige bidrag.

Schiller Instituttet blev således grundlagt på basis af denne idé, på den 3. og 4. juli for 30 år siden, i Arlington, Virginia, og dernæst, to måneder senere, i Wiesbaden, Tyskland. Og ved den stiftende konference i Arlington havde vi noget af et deltagereskare med 1200 mennesker fra 50 nationer, som alle sammen kom marcherende ind med deres flag, deres nationale hymne blev spillet, og vi besluttede, at vi ville arbejde utrætteligt på idéen: »Nu kommer Schillers tid« –, at vi skal skabe en tid, hvor Friedrich Schillers idéer ville dominere verden.

I begyndelsen var det meningen, at det skulle være en tysk-amerikansk indsats, men det blev meget klart, at forholdet mellem Europa og USA var i en forfærdelig forfatning, og med den såkaldte Tredje Verden stod det endnu værre til. Så det blev meget hurtigt en international indsats.

Siden da har vi virkelig afholdt hundredvis af konferencer over hele verden. Vi arbejdede på udviklingsplaner for hele verden: for Afrika, Latinamerika, en Oaseplan for Mellemøsten, et 40-årigt udviklingsprogram for Indien, hvor vi arbejdede med Indira Gandhi, sammen; en 50-årig Plan for Stillehavsbækkenet, og efter 1989, efter Berlinmurens fald, havde vi den idé at forene Europa og Asien gennem den såkaldte Eurasiske Landbro, gennem infrastruktur-korridorer. Og i mellemtiden, hen over de seneste 25 år, har vi udvidet dette til Verdenslandbroen, som betyder en virkelig, dybtgående udvikling af alle dele af verden, og det er stadigvæk absolut konceptet for en fredsorden for det 21. århundrede.

Rødderne til 'regimeskifte'

Dette er tydeligvis ikke verdens tilstand netop nu. Så jeg vil gerne stille spørgsmålet, hvordan kom vi, 69 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, til det punkt, hvor vi nu befinder os på randen af Tredje Verdenskrig, som, hvis den

kommer, iflg. tingenes natur ville blive en termonuklear krig og derfor føre til civilisationens udslettelse.

Årsagen er, da vi havde denne idé om den Eurasiske Landbro i 1989, og især, da vi udvidede idéen efter Sovjetunionens sammenbrud, hvorfor blev den afvist?

Ja, ved et ulykkeligt, historisk sammentræf havde vi Margaret Thatcher som premierminister for Det britiske Imperium; og i USA havde vi de neokonservative. Og snarere end at bruge den mulighed, som bød sig med kommunismens forsvinden, til at skabe en sådan ny fredsorden, besluttede de at satse på den såkaldte nye amerikanske århundrede-doktrin, som i virkeligheden var en opskrift på et anglo-amerikansk domineret verdensimperium.

Disse menneskers første mål var at reducere Rusland fra at være en tidligere sovjetisk supermagt til at være et Tredjeverdensland, som producerede råmaterialer. Og de midler, hvormed de opnåede dette, var den såkaldte chokterapi, ved hjælp af hvilken, f.eks., Ruslands industrielle kapacitet blev reduceret til 30 % fra 1991 til 1994.

Det andet hovedmål var at eliminere Rusland som en potentiel konkurrent på verdensmarkedet. Efter at den anden supermagt var forsvundet, satsede de på det, der kaldes globalisering, eller ubegrænset globalisering, hvilket betød den totale afregulering af finanssystemet, skabelsen af markeder med billig arbejdskraft og forvandlingen af hele verdensøkonomien til en kasinoøkonomi, der blev beskyttet af private sikkerhedsfirmaer, forvandlet til det, som min afdøde ven J.C. Kapur, en stor, indisk filosof, kaldte »pansret kapitalisme.«

Dernæst besluttede de at satse på regimeskift imod alle lande, som ikke ville underkaste sig dette nye verdensimperium. Det var den grundlæggende årsag til den første Irakkrig i 1991, som blev ført af Bush, sr. Dernæst havde vi otte år med Clintonregeringen, som var en slags blandet form – en lille

smule imperial, en lille smule mere republikansk. Men efter dette satsede de på idéen om at eliminere alle suveræne nationalstater, som blev anset for at være en hindring til dette verdensimperiums magt.

Og så begyndte regimeskift. Det skete i Irak, Afghanistan, Libyen. De forsøgte i Syrien. De har opnået det i Ukraine, for indeværende. Og med hensyn til Europa har de besluttet at forvandle Den europæiske Union til det regionale udtryk for dette imperium. Man krævede af kansler Kohl, at han skulle opgive D-marken for at etablere Den europæiske monetære Union, som prisen for Tysklands genforening – især med den hensigt at forhindre Tyskland i at udvikle stærke bånd til Rusland, som det historisk set ofte havde gjort.

Dernæst transformerede de EU med Maastricht-traktaten i 1991 til et imperium. Man aftalte kriterierne for Den europæiske Møntunion, Stabilitetspagten, som forvandlede EU til grundlæggende set at være et instrument i bankernes interesse.

I 1992 introducerede man den monetære version af EU, og i 2002 euroen som en kontantvaluta.

Så havde man i mellemtiden, den 4. november 1999, ophævelsen af Glass-Steagall, som var begyndelsen til den totale afregulering af finanssystemet, og samtidig afklarede disse kræfter de endelige idémæssige støttepiller for imperiet.

Af ekstrem vigtighed var Tony Blairs tale i 1999 i Chicago, hvor han de facto erklærede den post-Westfalske orden; grundlaget for international lov var forbi og skulle erstattes af såkaldte humanitære interventioner over hele verden, som i USA førte til doktrinen om Ansvar for at beskytte.

Nu begyndte Blair-doktrinen omgående at komme i total konfrontation med Putin-doktrinen. Putin, som sagde, at international lov skulle respekteres, at FN's charter skal opretholdes, at ethvert lands suverænitet ikke kan krænkes – i sammenligning med Blair, som sagde nej, vi kan finde påskud

til at intervenere militært over hele verden.

Så igen, de besluttede grundlæggende set at satse på regimeskift over for alle nationer, der ikke ville underkaste sig, og EU var forvandlet til et totalt imperium. Hvis man ser på tilstanden i EU i dag, som begår folkemord mod de sydeuropæiske folk, kan man se, at der ikke er nogen sandhed i noget af det, de siger.

Farverevolutionerne og 11. september

Med hensyn til især landene i det tidligere Sovjetunionen besluttede de at udvikle »farverevolutioner«. Farverevolutioner er et synonym for et helt udvalg af forskellige metoder til regimeskift. Det er en ikke-erklæret krigsførelse, men det er krig, som har forskellige karaktertræk, der passer til hvert land.

Det, jeg siger, vil sandsynligvis komme som en overraskelse for de fleste mennesker, men min mand, hr. LaRouche, sagde for nylig, at 11. september i USA var en form for »farverevolution«, fordi det forvandlede det amerikanske folk, som allerede tidligere havde nogle problemer, til et instrument for imperiet. Og at forvandle USA til den militære gren, til muskelkraften, med briterne som hjernen, var en slags forudsætning for, at de øvrige regimeskift kunne lykkes.

Under Clintonregeringen var USA stadig væk en slags halvrepublik, men efter 11. september blev USA til dette imperies spydhoved.

For en god ordens skyld; nogle af Jer vil huske, at hr. LaRouche holdt et profetisk webcast den 3. januar 2001, tre uger før Bush jr.-regeringen tiltrådte, hvor han sagde, at denne regering ville blive konfronteret med så mange problemer med finanssystemet, at de ville satse på en 'Rigsdagsbrand'. Det var nøjagtig ni måneder før 11. september.

Og I husker alle, hvad der skete med 11. september, det hysteri, som greb befolkningen med deres gule bånd ('yellow ribbons'), med de gentagne Tv-indslag, om og om igen, som viste flyene flyve ind i World Trade Center, og alle de andre billeder. Og det blev dernæst brugt til at gennemføre Patriot Act (den patriotiske lov), Nationale Defense Authorization Act (loven om bemyndigelsen af forsvarsbudgettet) [2012], den totale udvidelse af NSA's udspionering til at omfatte hele verdens befolkning og derved især krænke praktisk enhver borgers menneskerettigheder på hele kloden. Og det, der så skete, mere og mere; at Bush, og senere præsident Obama, regerede ved dekret og således eliminerede regeringsmagts tredeling.

Efter 11. september blev der erklæret krig mod Afghanistan ved at påkalde sig NATO's artikel 5; og hvis man så tænker på det, der virkelig er kommet frem for dagens lys – og det vil vi høre mere om i dag, hvad der virkelig var involveret i 11. september, hvilket var nøjagtigt, hvad der vil blive afsløret, når de 28 sider, som er blevet hemmeligstemplede i den oprindelige Fælles [Kongres-] Undersøgelse af 11. september, endelig bliver frigivet – og det vil vi høre om senere med budskaber fra Walter Jones og Terry Strada, at der er en kraftig grund til at mene, at det blev ledet af briterne, og at saudierne havde en hånd med i et.

Se så hvad der er sket efter 13 års krig i Afghanistan. I Afghanistan er der nu en 40 gange så stor produktion af opium i forhold til før krigen. Med Irak og Afghanistan har man fået 120.000 traumatiserede [NATO-]soldater, hvis liv er ødelagt. I Afghanistan ligner træningen af de såkaldte sikkerhedsstyrker mere en mafia, som allerede nu, mens soldaterne fra USA og NATO stadig er til stede, terroriserer befolkningen.

Så havde man i 2003 den anden Irakkrig, der, som vi nu ved, var fuldstændig baseret på løgne. Der var ingen masseødelæggelsesvåben. Der var ingen missiler, som kunne nå alle byer i verden på 45 minutter. Det, man lovede under begge

Irakkrige, skete: bombningen af landet tilbage til stenalderen, og alt dette var i overvejende grad baseret på denne mands løgne (Figur 1), som instruerede MI-5 og MI-6 i at udarbejde det berømte dossier, som dernæst blev brugt af Colin Powell i hans berygtede tale i FN.

Nogle af Jer husker, at præsident Bush jr. på et tidspunkt ankom til Irak i sin bombepilotjakke og erklærede »Missionen er udført«. Hvis man ser på, hvad der sker i Irak i dag, så har man ISIS' overtagelse af magten, denne ekstremistiske udbrydergruppe af al-Qaeda, en gruppe, hvis terror, selv for al-Qaeda, er for voldelig, som nu har indtaget Mosul og adskillige andre byer i Irak.

Og iflg. diverse artikler i den britiske presse betyder dette, at den gamle opdeling af Mellemøsten i henhold til Sykes-Picot-traktaten, der blev etableret under Første Verdenskrig (1916), er død. De er allerede nu i færd med at tegne kortet om. Olien i Mosul er nu sunni-olie og tilhører saudierne. Alene fra Mosul er 1 mio. mennesker på flugt, og ISIS har meddelt, at de vil vælte Kong Abdullah af Jordan. De vil forsøge at besætte Sinai, Gaza og Libanon. Og der er selvfølgelig en umiddelbar fare for en fuldt optrappet krig i hele området.

Og dette er naturligvis også et sikkerhedsproblem for Europa og USA, fordi der blandt disse mennesker befinder sig tusinder af europæere og amerikanere, som har sluttet sig til dem [der flygter].

Farverevolutionen imod Rusland og Kina startede allerede på en måde i 1970'erne og 1980'erne med Projekt Demokrati og National Endowment for Democracy (NED), der blev stiftet i 1983 og finansieret af International Republican Institute, National Democratic Institute og Open Society of George Soros. De gik frem med opbygningen af såkaldte »demokratiske« bevægelser imod regeringer, som gjorde modstand mod globaliseringstendensen. Det fulgtes ad med idéen om et

frihandelssystem for at forvandle befolkningerne til billig arbejdskraft og grundlæggende set organisere hele verdensøkonomien omkring princippet »køb billigt, sælg dyrt«, og behandle mange folk i mange lande som heloter, som »unyttige spisere«, sådan, som de anses for at være af Prins Philip, der mange gange har meddelt, at han ønsker en reduktion af verdens befolkning fra 7 til 1 milliard mennesker, og som offentligt har udtalt, at han gerne vil reinkarnere som en virus for bedre at kunne være med til at reducere befolkningen.

Hele dette system har mere og mere ført til et svælg mellem de superrige og de fattige. Det blev for nylig offentliggjort, at 85 individer på denne planet ejer lige så meget, som 3,5 milliarder mennesker!

Den britiske 'moder'

Dette optrappedes så selvfølgelig efter Sovjetunionens sammenbrud, hvor de samme kræfter gik frem med opbygningen af »civilsamfund«, som de kalder det, i Central- og Østeuropa. Mens hovedfinansieringen kom fra amerikanske institutioner, så stammede koncepterne og strategien faktisk fra britiske universiteter, især Oxford og Cambridge, som er en slags intellektuelle hovedkvarterer for Det britiske Imperium.

Mens Cambridge stod mere for den teknologiske side, ting, der har med informationsalderen at gøre, Internettet, de sociale medier, spionapparatet, GCHQ, som modsvarer NSA i Storbritannien, så stod Oxford mere for den operationelle side. De var basis for operationer allerede ved overgangen til det 20. århundrede for Cecil Rhodes, som havde temmelig dystre planer for den Tredje Verden; de var oprindelsen til Round Table (klub); de udvalgte Rhodes-stipendiater fra hele verden, og det primære formål med dette var at generobre den tidligere koloni USA.

Efter at et ikke lykkedes dem at annullere den Amerikanske Revolution med militære midler i Krigen i 1812 og Borgerkrigen, besluttede de at undergrave det amerikanske etablissement, så det vedtog modellen for Det britiske Imperium som dets egen, for at skabe et verdensimperium, baseret på det særlige, anglo-amerikanske forhold. Enhver, der ønsker at undersøge dette, bør læse bogen af H.G. Wells fra 1928, *The Open Conspiracy* (Den åbne sammensværgelse).

En mentor, der kom ud af dette, var William Yandell Elliott, som var professor og mentor for sådanne folk som McGeorge Bundy og Sir Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski og Samuel Huntington. Og de har naturligvis en ny generation, hvor man finder fortalerne for interventionisme omkring [national sikkerhedsrådgiver] Susan Rice og andre.

Oxford-projektet, hvor alt det her kom fra, havde navnet »Civil modstand og magtpolitik«, ledet af Sir Adam Roberts, som var en af Susan Rices mentorer, og som er en af hovedfortalerne for »liberal internationalisme«. Og de tilskriver sig tilbage til Lord Palmerston-doktrinen i det 19. århundrede. Samarbejdspartnere til Sir Adam Roberts og Timothy Garton Ash ledede dette projekt på Oxford University, som hed »Oxford Universitetets Program om den ændrede karakter af krig.« Idéen var at opbygge civil modstand i forbindelse med militærstrategi, og i marts 2007 afholdt de en konference i St. Anthony College, i Oxford, med titlen »Civil modstand og magtpolitik, erfaringen om ikkevoldelig aktion fra Gandhi til nutiden.« De besluttede at udvikle nye teknikker, og i kataloget over disse nye teknikker spørger de, »Er økonomiske sanktioner nyttige til at støtte de civile modstandsbevægelseres handlinger?«

En af talerne på denne konference var Michael McFaul. Her har I Nadia Diuk fra National Endowment of Democracy og McFaul (Figur 2); en anden deltager var Gene Sharp (Figur 3), som er den virkelige ophavsmand, forfatter, til farverevolutioner. Han sidder i Albert Einstein Institute i Boston,

Massachusetts, og er forfatter til et trebindsværk, *The Politics of Non-Violent Action*, som han skrev som en disputats allerede i 1968; *Fra Diktatur til demokrati*, En konceptuel rammeplan for frihed, som blev udgivet i 1993.

Dette værk er blevet udgivet på 40 sprog, finansieret af George Soros, og det underviser i teknikkerne for politisk trods. Han nummererer 198 taktikker, fra boykot, til symbolisme, og – led ikke efter en teoretisk understøttelse; jeg prøvede at finde det, men det kunne jeg ikke – det reducerer alting til et enkelt ord, eller sætning, som en farve, »orange« eller »rosa«, eller uforskammede fagter, eller en eller anden symbolik, som en knytnæve. Dernæst ville de forsyne disse aktivister i de lande, der er udset som mål, med mærker, med flyveblade, undertiden med rockbands, med beklædning, og de ville bruge falske henvisninger til folk som Mahatma Gandhi og Martin Luther King, men i virkeligheden er det i bund og grund blot betalte aktivister.

Der er en videotale af Gene Sharp fra 1990, som man kan se på YouTube (den har ikke noget indhold, det er bare »modstand«, nærmest monotont), men dette har nu spredt sig som såkaldte »farverevolutioner« til dusinvis af lande over hele verden.

International Republican Institute (IRI) og American Enterprise Institute (AEI) afholdt træningsøvelser, f.eks. i 2000 i Ungarn, hvor de skabte den serbiske farverevolution »Otpor!«, som betyder »Modstand!« De var ansvarlige for at vælte Slobodan Milosevic. Så indrømmede NED, at de finansierede Otpor! for Georgien og Ukraine, og på YouTube kan man finde en video af Otpor!, hvor deres nuværende leder i Serbien indrømmer, at de har trænet aktivister over hele verden. De tager ansvaret for det Arabiske Forår. Gene Sharp siger, at han også var en nøglefigur i oprøret på Tiananmen-pladsen i 1989 i Kina.

I Ukraine har dette apparat rekrutteret 2.200 NGO'er! De lavede den Orange Revolution før; de lavede Rose-revolutionen

i Georgien, og så, det, der brød ud på Maidan i Kiev efter, at præsident Janukovitj annullerede EU-associeringsaftalen i november sidste år, var præcis dette apparat, en blanding af sådanne NGO'er, fortrinsvis finansieret af USA, og neonazister, som havde en ubrudt tradition tilbage til Stephan Bandera, som var en af nazisternes kollaboratører, som hjalp nazisterne med at invadere Ukraine i 1940'erne.

I henhold til dette koncept bliver disse millitanter forstærket af lejesoldat-typer, som har trænet med al-Qaeda og ISIS i Syrien. De blev afskibet til Ukraine, og de var for en stor del ansvarlige for de ugerninger, som blev begået der; barrikaderne, molotovcocktails, snigskytterne, som skød på begge sider, både politi og demonstranter, og som var ansvarlige for kuppet i Ukraine den 22. februar.

Den aktuelle »Jats«-regering – jeg kalder ham ikke Jatsenjuk, men »Jats«, for det er det navn, Victoria Nuland gav ham, og hun satte ham til magten; dette var en regering baseret på et kup. De har nu syv medlemmer af Svoboda i deres regering, og det er en nazistisk organisation; Sektor Højre er tæt integreret i den Ukrainske Hær, og de udfører i øjeblikket luftangreb imod deres egen befolkning i det østlige Ukraine.

Alt dette har ledt frem til en situation, hvor der nu, i dag, kunne blive mere militæraktion, efter at de østlige pro-føderaliststyrker i Ukraine nedskød dette angrebsfly, og nu er der fare for et virkeligt udbrud af en større konflikt mellem Ukraine og muligvis Rusland, hvis dette forsætter.

Ruslands nye doktrin

Som respons på alt dette har det russiske militær bebudet en ny militærdoktrin, som er af den største vigtighed. Dette var i sammenhæng med Sikkerhedskonferencen i Moskva, som fandt sted den 23. maj, hvor de erklærede, at anvendelsen af farverevolutioner er en form for krigsførelse imod Eurasien.

Ruslands gen. Vladimir Zarudnitsky, som er operationel chef i de Russiske Væbnede Styrkers Division for Militærstaben, erklærede, at

»farverevolutionerne er en fuldstændig lovløs, middelalderlig og afskyelig form for aggressionskrig. En ny form for Trediveårskrig, med samme taktik, men langt værre end det, nazisterne gjorde.«

Og ser man på, hvad disse andre farverevolutioner foretager sig i Irak eller Syrien, eller i det østlige Ukraine, kan man kun være enig. De bruger nye aggressionsteknikker, med det geopolitiske mål at destabilisere lande, som har en uafhængig politik, og de har, iflg. denne general, udset Rusland, Kina, Sydvestasien, Afrika og Central- og Sydøstasien som mål.

En af amerikanerne, som deltog i konferencen, Anthony Cordesman fra CSIS, var så imponeret over fremgangsmåden på konferencen, at han offentliggjorde sine notater i en 52-siders rapport på sin webside, hvor han grundlæggende siger, at det russiske militær nu anser farverevolutionerne for at være en ny amerikansk og europæisk metode til krigsførelse imod Rusland og Kina, baseret på minimale omkostninger og tab, men at det alt sammen fører til en væsentlig kilde til terrorisme. (Figurerne 4 og 5). Dette er fra Power Point-præsentationen, som blev vist der.

Dernæst understregede forsvarsminister Shoigu ligeledes, at disse protester, som angiveligt skulle komme fra befolkningen, i virkeligheden er støttet gennem militære midler og irregulær krigsførelse (Figur 6). De bruges i Serbien, Libyen, Ukraine og Venezuela, og det såkaldte »Arabiske Forår«, som har destabiliseret (Figur 7) hele det nordafrikanske område. Som et resultat er flere afrikanske lande i færd med fuldstændig at disintegrere, som et resultat af det, der skete i Libyen, for så flygtede tuaregerne og andre til Mali og andre lande, og spredte terrorismen.

Den russiske generalstabschef gen. Gerasimov sagde også, at dette er en ny metode til krigsførelse, som gennemføres af USA. Det begynder med de ikke-militære taktikker i farverevolutionerne, og så bag det, militærstyrke, og hvis der ikke er tilstrækkelig potentiale i opstanden, så intervenserer militære styrker åbenlyst for at frembringe regimeskift, som vi har set det i Ukraine, Syrien og mange andre steder.

Den hviderussiske forsvarsminister, Juri Zhadobin, pegede på Gene Sharp som forfatteren til disse farverevolutioner og erklærede, at disse revolutioner altid startes udefra. Den russiske general Zarudnitsky sagde også, at Vesten anser farverevolutionerne for at være et fredeligt middel til regimeskift, men begivenheder i Mellemøsten og Nordafrika »viser, at militærstyrkerne er en integreret del« af det, og hvis ikke sanktioner er tilstrækkeligt, så fortsætter de med militære operationer.

Dette er selvfølgelig fuldstændig ulovligt, det overholder ikke Genève-konventionerne, som har etableret regler for krigserklæringer, og derfor er det så meget desto mere farligt og kriminelt, og det udføres desuden af åbenlyse terrorister og private sikkerhedsfirmaer, som vi har set det i Ukraine, hvor lejesoldater fra Blackwater og Academi er blevet udstationeret.

Det er meget lig den måde, som John Perkins beskriver afsættelsen af regeringer i sin berømte bog Confessions of an Economic Hit Man (En økonomisk lejemorders bekendelser), hvor man anvender forskellige teknikker til at narre lande, først til at komme i gæld, og dernæst med bestikkelser; hvis bestikkelserne ikke virker, brug destabilisering; og hvis det alt sammen ikke fungerer, sats på militære midler, som Perkins meget detaljeret beskriver.

Betydningen af denne nye russiske og hviderussiske militærdoktrin er absolut enorm, og den kendsgerning, at man ikke har læst om det i New York Times betyder ikke, at det

ikke er sådan. For hvis Rusland siger, at farverevolutionerne er en ikke-erklæret aggressionskrig, så betyder det, at vi i øjeblikket er i krig! Så hvis man lægger dette oven i alle de andre situationer, i Mellemøsten og i Stillehavsområdet, tror jeg, folk bør blive bange og gøre noget ved det, snarere end at udvise ligegyldighed[1].

NATO's inddæmning af Rusland og Kina

Dette skal ses i sammenhæng med NATO's og EU's inddæmningspolitik over for Rusland og Kina.

Man har også ændret USA's og NATO's militærdoktrin, for da vi havde krisen med mellemdistancemissilerne i begyndelsen af 1980'erne, som var den sammenhæng, i hvilken Schiller Instituttet skabtes, havde man stadig MAD, Mutually Assured Destruction (Gensidigt Garanteret Ødelæggelse), som gik ud på den idé, at anvendelsen af atomvåben var fuldstændig umulig, fordi det ville føre til hele menneskehedens udslettelse.

Men i mellemtiden har man ændret dette til en doktrin om førsteangreb (forebyggende angreb), som er grundlaget for ABM-systemet (Anti Ballistic Missile, missilforsvar) i Østeuropa, der som sådan er blevet fordømt af russerne. Det danner grundlag for Prompt Global Strike-doktrinen, som går ud på den idé, at man, med moderne midler, cyberkrig, og andre moderne teknologier, på en eller anden måde kan snige sig bag om et fjendelands forsvarslinjer og gøre det af med deres gengældelsesangrebs-kapacitet (Figur 8). Og det er også idéen bag Air-Sea Battle-doktrinen imod Kina.

Det er den utopiske idé, at man kan vinde en atomkrig. Og der er militærfolk, selv i USA, som har påpeget, at disse førsteangreb-doktriner opmuntrer begge sider til at satse på et førsteangreb, for hvis man venter for længe, er man forsvarsløs, så det er bedst at komme først.

Allerede for to år siden på Sikkerhedskonferencen i Moskva sagde daværende præsident Medvedev, og også på et juridisk forum i St. Petersburg, at denne, de vestlige staters politik med at bruge humanitære interventioner som påskud, fører til regionale krige, inklusive brugen af atomvåben. På den samme konference sagde daværende generalstabschef gen. Nikolai Makarov, at Rusland ikke vil acceptere videreopførelsen af det amerikanske ABM-system til dets tredje og fjerde fase, fordi det så ville give en førsteangrebsevne, som ville gøre Rusland forsvarsløs.

I sammenligning med denne erklæring fra for to år siden er den nye, russiske militærdoktrin er klar skærpelse, for de har nu bekræftet, hvad vi har sagt i mange, mange år, men som nu er blevet officiel russisk doktrin.

Og hvis man ser på hele det billede, jeg har fremlagt, og det bør man, kan man kun komme til én konklusion: Vi befinder os i øjeblikket på randen af Tredje Verdenskrig, og følgelig på randen af menneskehedens udslettelse. Vi har et uopsætteligt behov for en international debat om dette. Vi må erklære farverevolutioner for absolut illegitime. Vi må fordømme den farce, at disse personer går rundt i verden og intervenserer militært overalt og kalder det »demokrati«, »frihed« og »menneskerettigheder«, når det i virkeligheden er mord, forbrydelse, terror og aggressionskrig.

Hvis man dræber nogen i en officielt erklæret krig, så er det nok forfærdeligt og tragisk, men det sker i overensstemmelse med reglerne i fastlagte, internationale konventioner, som Genève-konventionen. Men hvis man dræber nogen i en ikke-erklæret krig, så er det mord. At anstifte en aggressionskrig gør den person, som gør dette, til en forbryder for Nürnberg-domstolen.

Den kendsgerning, at vi allerede er i krig, i en slags global krig, betyder, at vi sidder på en global krudttønde, hvis lunte er blevet antændt mange steder – i Ukraine, i

Mellemøsten, i Stillehavsområdet. Og spørgsmålet er så: Kan vi standse dette i tide, før menneskeheden udsletter sig selv?

Grib Alternativet!

Lykkeligvis er det potentielle alternativ allerede på plads: Det, som LaRouche-bevægelsen har arbejdet for i 39 år, som hr. LaRouche foreslog for første gang i 1975, nemlig at erstatte Den internationale Valutafond (IMF) med Den internationale Udviklingsbank, og dernæst især, efter at vi for 25 år siden fremlagde forslag til den Eurasiske Landbro (Figur 9), så er den nu på bordet.

De gode nyheder er, at den kinesiske regering har lagt den Eurasiske Landbro, eller den Nye Silkevej, på bordet. På en konference i Kasakhstan sidste september, i siden på det nylige russisk-kinesiske topmøde i Shanghai, indgik Xi Jinping og Putin ikke alene den 30-årige aftale om levering af gas, som blev meget omtalt i medierne, men også 46 aftaler om samarbejde omkring den Nye Silkevej, og den kendsgerning, at der på højeste niveau, nemlig mellem præsidenterne for de to lande, er en aftale om samarbejde, som giver håb om, at man også på lavere og regionale niveauer kan overvinde stadig eksisterende spændinger.

Alt imens det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran en eksplosion, så er der en gigantisk dynamik omkring en meget, meget hastig udvikling af den Nye Silkevej. Den nye, indiske premierminister Narendra Modi har givet udtryk for, at han fuldt ud har til hensigt at samarbejde med Rusland og Kina om denne Nye Silkevej og hjælpe med at bygge Silkevejens nord-sydgående ekstension. For nylig var udenrigsminister Wang Yi i Indien, hvor han lovede fuld støtte til den indiske udvikling for at opgradere jernbanerne og motorvejene, anlægge industri-parker og bygge mange atomkraftværker i Indien. I mellemtiden var den kinesiske premierminister Li Keqiang i

Bukarest, hvor han mødtes med 16 statsledere fra Central- og Mellemeuropa og annoncerede, at Kina vil bygge et højhastigheds-jernbanenet i Øst- og Centraleuropa, noget, som EU tydeligvis ikke er i stand til.

Han besøgte også flere afrikanske stater og lovede, at Kina ville forbinde alle afrikanske hovedstæder gennem et system af højhastigheds-jernbaner. Og ved det kommende BRICS-topmøde i juli vil Xi Jinping og Putin indlede en rundrejse i Latinamerika for at engagere hele Latinamerika i konceptet om den Nye Silkevej/Verdenslandbroen.

Dette udgør vores eneste håb om at standse og vende udviklingen imod krig og terror, som nu eksploderer i Mellemøsten, og forhindre, at det kommer til Europa, Asien og Afrika. På en Schiller-konference i november 2012, som vi ligeledes havde indkaldt på grund af den voksende krigsfare, præsenterede vi en omfattende plan for den Eurasiske Landbro for hele området mellem Afghanistan og Middelhavsområdet, Centralasien og Golfen.

Hvis man ser på dette fra den afrikanske, atlantiske kyst, hele vejen over Den arabiske Halvø og ind i Kina, så har man et stort, sammenhængende bånd af ørken. Det meste af Mellemøsten er ørken. Og det eneste håb om fred i dette område er at gøre ørkenen grøn ved hjælp af grundvandsmagasiner, omdirigering af floder, storstilet afsaltning af havvand ved hjælp af den fredelige anvendelse af atomkraft (Figur 10), og have det håb, at Rusland, Kina og Indien, Iran, nogle europæiske nationer, som har gjort sig fri af EU-kommissionens åg, samt et ændret USA, vil arbejde sammen om udvikling, som den nye verden for fred.

Den nye Centralasiatiske Ekspertklub for Eurasisk Udvikling afholdt for nylig en todages konference i Dushanbe, Tadsjikistan[2], hvor direktøren for Centret for Strategiske Studier, Sayfullo Safarov, og ligeledes Juri Krupnov fra Tilsynsrådet for Ruslands Institut for Demografi, Migration og

Regional Udvikling (IDMRD), talte, og de fremlagde et økonomisk udviklingsprogram for elimineringen af narkotikaproduktionen i Afghanistan, et program, som Victor Ivanov (direktør for den russiske narkotikakontroltjeneste, - red.) allerede i marts måned havde foreslået i Moskva, og som atter blev præsenteret i Islamabad, Pakistan, som et udviklingsprogram for Pakistan og Afghanistan.

Juri Krupnov fremlagde fire hovedområder for en sådan udvikling af Afghanistan: landbrug og fødevarerforarbejdning, maskinfremstilling, transportinfrastruktur, hurtig opførelse af vandkraftværker på floden Panj og uddannelse i forskning og teknologi. På denne konference blev det også besluttet at gennemføre forebyggende foranstaltninger til afværgelse af et ukrainsk scenarie i området.

Dette er altså, hvad Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen foreslog for 50 år siden, hvor vi lagde ud med den såkaldte »Produktive Trekant« for Øst- og Vesteuropa, og, efter Sovjetunionens opløsning, med den Eurasiske Landbro, som vi i mellemtiden har udvidet til Verdenslandbroen (Figur 11). Grundlæggende set et globalt program for genrejsning af verdensøkonomien, og dette program er ved at blive virkeliggjort. Dette repræsenterer et meget konkret perspektiv for alle nationer på denne planet.

Problemet er Det britiske Imperiums dominans i USA. Og hr. LaRouche har på det seneste mange gange erklæret, at den eneste måde at stoppe Tredje Verdenskrig er gennem USA's tilbagevenden til sin forfatningsmæssige karakter af en republik – og det kan kræve en udskiftning af regeringen, som vi også vil høre mere om senere i dag.

Hr. LaRouche har præsenteret et firepunktsprogram: Det er et videnskabeligt dokument, et lovgrundlag, som USA kan vedtage.

Bail-in versus Glass-Steagall

Dette er ikke et teoretisk spørgsmål, men, som jeg sagde, så står det transatlantiske finanssystem umiddelbart foran en eksplosion. Det er meget, meget mere bankerot end i 2008. Den europæiske Centralbank, ECB, har netop gennemført negative rentesatser, og chefen for Hamborgs Institut for Verdensøkonomi Thomas Straubharr, som er en meget konservativ økonom, erklærede, at dette var »afslutningen på kapitalisme.«

Det, som de har planlagt i Europa og i USA, er den såkaldte »bail-in«, Cypern-modellen[3], men vi har beregnet, at selv, hvis man eksproprierer alle mennesker i Europa og USA, en 'hårklipning' af indehaverne af bankkonti og forretningsbankkonti, så ville dette kun give 1 % af de udestående derivatkontrakter. Så det, vi i virkeligheden står over for, er faren for et pludseligt sammenbrud af realøkonomien, og min mistanke går på, at dette kun kan håndteres under krigsforhold – eller dette er, hvad disse mennesker håber på.

Så derfor, siger hr. LaRouche, er vort eneste håb om at standse denne fare, at gøre en ende på Imperiet, gøre en ende på dette monster, som har udviklet sig efter Sovjetunionens sammenbrud. Og den eneste måde at gøre det på er at drive Wall Street bankerot, erklære Glass-Steagall, og gøre det nøjagtigt som Franklin D. Roosevelt gjorde det, og dernæst gå over til et program for en Nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton, Det amerikanske, økonomiske System, og erstatte det nuværende, monetaristiske system.

Alt dette må gøres ud fra hr. LaRouches fjerde punkts perspektiv, som er Vladimir Vernadskijs idé[4], og som grundlæggende set definerer loven for evolution i universet: nemlig, at noösfæren, indflydelsen fra den menneskelige erkendelse og evne til at gøre opdagelser, i stigende grad dominerer biosfæren; at den menneskelige erkendelses (tæknings), den menneskelige evne til at gøre opdagelsers rolle i stigende grad vil indvirke på universet.

En ny videnskabelig standard

Dette sætter også en helt ny standard for fysisk videnskab. Mennesket er den eneste art, som er i besiddelse af skabende fornuft, og det adskiller sig fra alle andre skabninger; at det var i stand til at have magt over ilden – det kan intet dyr – og øge sin magt over naturkræfterne gennem en konstant opdagelsesproces, som følger en linje med en højere og højere energi-gennemstrømningstæthed, som kan anvendes i produktionsprocessen. Og denne menneskelige evne har ført til en stigning i den relative, potentielle befolkningstæthed, og må derfor være målestok for den fysiske økonomi, for afgørelsen af, hvorvidt en investering er god eller dårlig.

Pobisk Kuznetsov, den afdøde russiske videnskabsmand, bebudede for flere år siden på en videnskabskonference i Moskva, at hr. LaRouche vil blive kendt for sin opdagelse, nemlig ved at betegne potentiel, relativ befolkningstæthed med ordet »La«, fra »LaRouche«, på samme måde, som andre opfindere og opdagere har lagt navn til deres opfindelse, som »watt«, »ampere« osv.

Menneskeligt fremskridt er universets hensigt! Det er et fysisk princip, og det er selve universets lov. Vernadskij grundede sig på Nikolaus von Kues (Nicolaus Cusanus)[5], den store tænker fra det 15. århundrede, som var den første til at opdage evolutionens biogenetiske lov. Han var den første til at skelne mellem det uorganiske, det organiske eller biologiske, og det tredje niveau, skabende fornuft, og han definerede dernæst også et fjerde niveau, som er Skaberen. Han sagde: Evolutionen i universet finder sted på en sådan måde, at enhver art kun opnår kulminationen af sin karakter, hvis den, på mindst et punkt, er delagtig i den næste, højere art.

Så evolution fremkommer ikke fra neden, som en Darwinistisk 'den stærkeres overlevelse', men, iflg. Cusa, fra oven. Det højere niveau river det lavere opad, næsten som et voldsomt,

opadgående træk. Derfor kan man aldrig måle det højere domæne med det laveres målestok; man kan ikke måle det biologiske rige med det uorganiskes målestok, og man kan ikke måle det menneskelige sind med den biologiske sfæres redskaber. Derfor er det menneskelige princip for en opadgående evolution, for noösfærens forøgede magt, den eneste målestok, hvormed menneskelige anliggender kan måles.

LaRouche siger i dette fjerde punkt: Mennesket er menneskehedenes eneste sande målestok i universet, og det er denne idé, som må lede den fysiske økonomis praksis.

Nicolaus Cusanus diskuterede allerede princippet i denne opfattelse, ved at sige, at Skaberen skabte det fysiske univers, men efter, at Han skabte mennesket, fortsatte mennesket skabelsen af det fysiske univers som *imago Dei* (i Guds billede) gennem sin *vis creativa*, sine skabende evner.

Problemet med det nuværende Imperiesystem, med globalisering, er, at det måler hele menneskeheden ud fra det organiske niveau, eller det uorganiske, med penge som udgangspunkt: Det er derfor, det fører til så inhumane resultater. Det, som Verdenslandbroen og Silkevejen er synonym for, er den bevidste beslutning om den næste fase i menneskehedenes opadgående evolution, det er udelukkende kun fuldførelsen af Verdenslandbroen, som indbefatter samarbejde mellem mange nationer omkring bemanded og ubemanded rumfart, koloniseringen af det såkaldte »Nære Udland« i rummet. Det er den endelige del af Verdenslandbroen.

Nicolaus Cusanus sagde allerede i det 15. århundrede, at ethvert menneskeligt individ opsummerer hele universets evolution i sit sind, og når det bliver bevidst om det, kan det, med absolut videnskabelig præcision, determinere, hvad der må være det næste, nødvendige skridt inden for opdagelse. Det er grunden til, at Lyndon LaRouche, som udviklede dette koncept med potentiel, relativ befolkningstæthed, som følges med den absolutte nødvendighed af højere energi-

gennemstrømningstæthed i den produktive proces, har determineret, at menneskeheden kun kommer ud af krisen, hvis vi satser på et forceret program for termionuklear fusionskraft. For kun da kan vi håbe på, at mennesket har en fremtid som en art i universet, for vores planet er ikke den eneste planet i sig selv, men vi er beliggende i et Solsystem, i en galakse, og de udfordringer, som stammer derfra, må imødegås.

Befri verden for Imperium

Vi må altså skabe en situation, hvor menneskets sande identitet er at være en skabende art. Hvis vi ønsker at overleve, må vi befri vore institutioner for oligarki og Imperium, som er blevet sataniske. Krig kan ikke længere være et middel til konfliktløsning. Den må derfor forbydes, straffes, udslettes, kendes ulovlig, bandlyses og fordømmes. Og vi må skabe en international kampagne for at gøre præcis dette.

Gerningsmændene til denne krig må stilles for retten, og jeg foreslår en ny Nürnberg Domstol. Selv den britiske indenrigsminister Norman Baker sagde, mht. Irak, at det var Blairs og Bush' intervention, som har ødelagt dette land og blottet det for ekstremister, og at det, vi nu ser i Irak, er arven efter Tony Blair.

Blair forsøger netop nu at kæmpe for at blive den nye præsident for Den europæiske Kommission, ved at lave intriger for, at Jean Claude Juncker ikke skal få posten, og jeg er fuldstændig helliget til, og opfordrer Jer alle til at hjælpe, så det ikke sker, og at Blair bør have en helt anden plads, måske knap så komfortabel, men sikker. Enhver, der grundlæggende set støtter denne person, som efter min mening er en krigsforbryder, lever ikke selv op til en moralsk standard.

Vi har derfor en enorm situation, og jeg kan blot sige, at efter i 40 år at have været i denne bevægelse, LaRouche-bevægelsen, og efter at have været igennem nogle temmelig ubehagelige oplevelser, som Ramsey Clark også ved en masse om, men ikke desto mindre må jeg sige, at verden befinder sig i stor fare. Og jeg kan ikke give nogen en garanti for, at vi vil være her om et par uger eller dage, for dette er meget, meget farligt. Men ikke desto mindre kan jeg fortælle Jer, at jeg aldrig har mistet min dybe optimisme omkring menneskets sande karakter, og jeg mener, at Leibniz havde absolut ret, da han sagde, at et stort onde også i mennesket frembringer et større ønske om, og evne for, det gode. Og derfor, efter 30 år med Schiller Instituttet, tror jeg stadig på:

Nu kommer Schillers tid!

Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi

Fysisk økonomi er noget helt unikt for mennesker. Intet dyr har fysisk økonomi som egenskab. Men økonomi har eksisteret lige så længe, som der har været mennesker til, da fysisk økonomi i hovedsagen er forholdet mellem mennesket og naturen, baseret på det, som udelukkende kun mennesket, og intet dyr, har: Evnen til at gøre opdagelser. Eksempelvis opdagelser af grundlæggende principper inden for videnskab.

GDE Error: Requested URL is invalid

Lær af Historien: Helga Zepp-LaRouche: Principperne for fysisk økonomi

Principperne for fysisk økonomi

Af Helga Zepp-LaRouche

Del I: Det amerikanske system kontra frihandel: DE AMERIKANSKE RØDDER TIL TYSKLANDS INDUSTRIELLE REVOLUTION *Af Helga Zepp-LaRouche*

Del II: Alternativet til fascisme: BETYDNINGEN AF LAUTENBACHS PLAN I DAG *Af Helga Zepp-LaRouche*

Forord: PRINCIPPERNE FOR FYSISK ØKONOMI *Af Helga Zepp-LaRouche*

(Denne artikel er en oversættelse af forordet til den tyske bog med titlen: "Das Geheimnis der Wirtschaft, Lösung der globalen Systemkrise: Trennbankensystem und produktive Kreditschöpfung" (E.I.R.); ("Hemmeligheden ved økonomi; Løsningen på den globale systemkrise: Et opdelt banksystem og produktiv kreditskabelse"), der bl.a. indeholder en samling artikler skrevet i perioden 2002–2010 af forskellige forfattere, heriblandt den amerikanske økonom, Lyndon H. LaRouche, Jr., og Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, som desuden er formand for Bürgerrechtsbewegung Solidarität i Tyskland. Enkelte af

disse artikler vil udkomme på dansk. Desuden foreligger nogle af artiklerne på engelsk (Lyndon LaRouche). Den tyske bog kan imidlertid købes ved henvendelse til: Schiller Instituttet, Skt. Knudsvej 11, kld.tv., 1903 Frederiksberg,

tlf.: 35 43 00 33, eller ved henvendelse til Email-adressen: eirna@eirna.com, verlag@solidaritaet.com.

Oktober 2010

Vi befinder os i dag i den alvorligste krise i moderne historisk tid, og det ikke blot med hensyn til den tilstand, som verdens finansielle system og realøkonomien i mange dele af verden befinder sig i, men frem for alt også, fordi vi i den "udviklede" sektor oplever en moralsk og kulturel krise, vi endnu aldrig har set magen til, en krise, der blandt andet kommer til udtryk gennem talløse skandaler og politikeres og leders indblanding i kriminelle aktiviteter. Samtidig findes der løsninger til overvindelse af denne krise, som, hvis de bliver omsat i tide, vil indlede en ny æra i menneskehedens historie.

I spændingsfeltet mellem faren for, at civilisationen styrter ned i en ny, mørk tidsalder og håbet om en snarlig, kulturel renæssance, kommer det til at spille en vigtig rolle, at et tilstrækkeligt antal mennesker drager den rette lære af historien. (fremh. red.) Formålet med denne tekstsamling er derfor at minde om nogle historiske perioders vigtige, grundlæggende idéer, som er af betydning for den nuværende diskussion. Vi præsenterer således nogle skrifter og videnskabsteoretiske planer i den tradition, der går tilbage til Leibniz' fysiske økonomi, og som helt uberettiget er blevet glemt, eftersom de engang havde banebrydende virkninger og indeholder kernen til de løsninger, der i dag er afgørende nødvendige.

Hertil kommer, at situationen fortsat på dramatisk vis tilspidses. I 39(!) måneder har der fundet en eskalering af

den globale systemkrise sted, og hvis der er noget, der er kommet frem i denne periode, så er det den ubestridelige kendsgerning, at finansinteresserne, altså banker, hedgefonds, holdingselskaber og karteller, tydeligvis har langt mere magt end regeringerne. For i hele dette tidsrum har G-20-regeringerne ikke været i stand til at dæmme op for højrisikospekulationen ved at regulere banksystemet, eller blot tage fat på en seriøs analyse af krisens årsager.

Slutresultatet af denne omstændighed er selvindlysende.

I stedet for at fjerne den umådeholdne spekulation ved at genindføre en regulering af bankerne og "afvende tab for det tyske folk", blev den private gæld tilhørende spekulanter, der havde lidt tab ved spekulation, forvandlet til statsgæld, som skatteborgeren hæfter for, og som følgelig resulterer i dennes tab inden for alle områder af det almene vel.

Det skandaløse resultat af denne politik er, at der efter mere end tre års finanskriser er flere milliardærer og millionærer end før, og at disse er blevet endnu rigere, mens antallet af fattige er steget kraftigt – og det lige så godt i Tyskland, som i resten af verden.

Ved finansårets udgang har finanskrisens dynamik nået et bristepunkt. Den uholdbare situation i de amerikanske delstater, byer og kommuner, der alle står på fallittens rand, tillige med den kendsgerning, at "Helikopter-Ben" Bernanke lever helt op til sit øgenavn og har sat den elektroniske seddelpresse i sving, gør det tydeligt, at finansoligarkiet har til hensigt at fortsætte værdiernes omfordeling fra de fattige til de rige. For den hyperinflation, som folk oplevede under Weimartyskland i 1923, og som, ved en fortsættelse af denne politik, truer hele verden, udgør den mest brutale ekspropriation af befolkningen, der overhovedet findes, alt imens "Mega-Spillerne" erfaringsmæssigt ved, hvordan de skal redde deres små får over på det tørre (altså mele deres egen kage), f.eks. ved en afparering gennem tilegnelse af

materielle værdier. Daily Telegraph sammenlignede prompte Bernanke, efter at han for nylig meddelte, at han, som et led i sin politik med "kvantitative lempelser", ville pumpe yderligere to eller flere billioner dollar ud i systemet, med Weimar-republikkens præsident for Reichsbank, Havenstein, og med en narkoman, der ikke kan sige nej til det næste skud.

Alt vil afhænge af, om det i USA i rette tid vil lykkes at genoplive Franklin D. Roosevelts tradition og indføre den Glass/Steagall-standard, altså et opdelt banksystem, som han indførte som en reaktion på krakket i 1929, og dernæst stille statskreditter til rådighed for storstilede infrastrukturprogrammer i dag, på samme måde som i New Deal- og Tennessee Valley Authority-traditionen (TVA). Den amerikanske økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, har, som et middel til overvindelse af den aktuelle krise, foreslået aktiveringen af North American Water and Power Alliance, NAWAPA-programmet, et gigantisk program til omdirigering af vand fra Alaska og Canada ned langs Rocky Mountains til Mexico, hvorved der ville blive skabt mere end 3 millioner arbejdspladser.

Skuffelsen over præsident Obama, der ikke har holdt nogle af sine valgløfter, og som, i stedet for at forfølge en politik i traditionen efter Lincoln og Roosevelt, viderefører George W. Bush's politik med redningspakker til Wall Street eller med krigspolitikken i Afghanistan, vokser i samme grad, som arbejdsløshed, tvangsauktioner og den offentlige sektors sammenbrud tager til.

Heldigvis er der en række økonomer, den såkaldte Stanford Group, der meget seriøst beskæftiger sig med Lyndon LaRouches analyser og løsningsforslag, efter at de har erkendt, at Lyndon LaRouche var den eneste økonom, der for længst havde lavet en korrekt prognose for den kommende systemkrise, og den 25. juli 2007, én uge, før den faktisk begyndte, forudsagde, at krisen ville bryde ud. De beskæftiger sig med den fysiske økonomis videnskabelige grundlag, som LaRouche, i traditionen

efter Leibniz, Gauss, Riemann, Vernadskij og Einstein, har videreudviklet. De står i total modsætning til de tåbelige forestillinger hos økonomer, der ved hjælp af statistiske metoder forsøger at underbygge monetaristernes, neoliberalisternes, keysenianernes eller adfærdsøkonomernes antagelser. Principperne for fysisk økonomi, der lå til grund for alle de kvalitative, økonomiske fremskridts historiske faser, er af de nuværende økonomer så lidet kendte, at LaRouche har givet den i nærværende bog trykte artikel den polemiske titel "Den hemmelige økonomi".

G-20-staternes manglende evne og vilje til at finde en løsning på krisen har på uigendrivelig måde bekræftet LaRouches påstand om, at kun en kombination af denne planets fire mægtigste stater, nemlig et Amerika, der har fundet tilbage til traditionen efter Roosevelt, sammen med Rusland, Kina og Indien, vil være stærk nok til at gennemføre en virkelig politisk forandring. For øjeblikket finder der en serie dialoger sted mellem repræsentanter fra disse fire nationer om de principper, der må danne grundlag for en overvindelse af krisen, og som et eksempel herpå er et udskrift af en sådan samtale medtaget i denne bog.

Det, som disse diskussioner om genopbygningen af verdensøkonomien tydeliggør, er absurditeten i det hyppigt påståede "manglende alternativ" til den nuværende politik med endeløse redningspakker til bankerne, kombineret med den mest brutale nedskæringspolitik over for befolkningen. Hvis USA, Mexico og Canada realiserer NAWAPA-projektet, vil den med dette projekt forbundne jernbane og højhastighedsbane direkte fortsætte med konstruktionen af en tunnel under Beringstrædet og dernæst med konstruktionen af den transsibiriske jernbane. De asiatiske nationer, som i modsætning til de transatlantiske stater satser på højteknologi, kernekraft og bemanded rumfart, har for længst erkendt, at disse projekter, som en del af udbygningen af Den eurasiske Landbro, har en afgørende betydning for råstof- og energisikkerheden i mange

generationer ud i fremtiden.

Udnyttelsen af Sibirien og de arktiske områder, hvor der findes enorme mængder af alle grundstofferne i Mendelejevs periodiske system, er således, selv når det finder sted under den absolutte overholdelse af Ruslands suverænitet, alligevel i hele menneskehedens interesse. Eftersom Rusland har store erfaringer vedrørende udvikling af områder med permafrost, kræver udnyttelsen af de arktiske områder ganske vist komplekse, tekniske løsninger, men disse kan imidlertid betragtes, ikke som forhindringer, men som positive udfordringer. Overdækkede byer kunne i denne forbindelse tilbyde værdige livsbetingelser til de mennesker, som arbejder der, og man kunne samtidig udvikle teknologier, som også er nødvendige for koloniseringen af rummet.

Ved konstruktionen af Den eurasiske Landbro, der på ingen måde fortsat skal være begrænset til Eurasien, men skal videreføres, på den ene side via udviklingskorridorer gennem Alaska, Canada og USA til Mellem- og Sydamerika, og på den anden side til Afrika over Ægypten og Gibraltar, såvel som via en tunnel fra Sicilien, taler vi altså om en egentlig Verdenslandbro, der vil gøre det muligt at nå enhver del af Jorden, undtagen Australien, over land. På denne måde vil planetens indlandsområder få de samme fordelagtige betingelser for bosættelse, som indtil nu ellers har været forbeholdt havenes og flodernes kystområder.

Ud fra den fysiske økonomis standpunkt skal infrastruktur altså ikke blot forstås som en forbindelse fra punkt A til punkt B i form af trafikårer, hvorved, set fra en monetaristisk synsvinkel, det forkerte spørgsmål om omkostningerne konsekvent rykker i forgrunden, men infrastruktur handler derimod om en langsigtet forvandling af livsbetingelserne for menneskene på denne planet. Dermed er menneskets skabende fornuft og evne til stadig bedre og mere indgående at forstå universets fysiske love den afgørende drivkraft, der højner graden af menneskets virkning i naturen.

Hvis man studerer menneskets udviklingshistorie i de forgangne titusinder af år, hvor vi har brugbare beviser, så bliver det klart, at Vernadskijs såkaldte noosfære har opnået en stadig større dominans over biosfæren. Dette er udtryk for den grundlæggende tanke om menneskets rolle, som findes i Bibelens skabelsesberetning.

Sådanne kvalitative forbedringer af infrastrukturen – altså fra udviklingen af maritime kulturer til indenlandsk flod- og kanalskibsfart, dernæst til jernbanenet, dernæst til et integreret økonomisk system baseret på vandveje i alle dets aspekter, højhastighedssystemer og jernbanenet med høj energigennemstrømningstæthed i produktionsprocessen – repræsenterer til enhver tid en ny kvalitativ platform, som dernæst med sikkerhed skaber grobund for den kreative opdagelse af nye videnskabelige og teknologiske principper.

Udviklingen af infrastruktur i denne forståelse er altså den fysiske økonomis kendetegn; den er forudsætningen for, at den kreative udvikling kan trives i en stadig større del af samfundet. Opbygningen af infrastruktur har desuden beviseligt altid haft en civiliserende effekt på menneskene, som har fået del i de behageligheder, som de herved igangsatte forandringer har medført.

Hvis begrebet infrastruktur hidtil har betydet menneskets erobring af stadig større dele af planeten, så indebærer udviklingens næste trin udvikling af rumfartsinfrastrukturen og koloniseringen af Månen og Mars. Infrastruktur vil da ikke længere betyde f.eks. at gøre floder sejlbare eller at løse de tekniske problemer ved udlægning af spor til magnetsvævebaner, men at lære at omgås den kosmiske stråling eller vægtløsheden i rummet uden, at det gør skade på menneskene. Bemandet rumfart vil udgøre en sådan ny platform i menneskehedens udviklingshistorie, der igen vil omdefinere alle andre forhold i de økonomiske processer.

Hvorfor er dette menneskelige udviklingsperspektiv, der endnu

i Apollo-programmets dage var en selvfølge for en stor del af befolkningen og, i det mindste for astronauter og mennesker, der har med rumfart at gøre, stadig er det i dag, så fuldstændig forsvundet ud af bevidstheden? Enhver besøgende på Vernadskij-musæet i Moskva, hvor udviklingen fra den abiotiske til den biotiske periode og til noosfæren fremstilles på en meget pædagogisk måde, vil kunne se en succesfuld iværksættelse af dette. En sådan astronaut eller museumsbesøgende vil indse, at teorierne fra Club of Rome er absurde.

En af grundene til, at videnskabelig eller historisk erkendelse inden for mange områder er blevet erstattet med ideologi er, at, med det for over fyrre år siden introducerede paradigmeskift, væk fra produktion til spekulation, er også den i gymnasierne og universiteterne formidlede viden blevet tilpasset til de nye krav. Således vil en nationaløkonomistuderende i reglen ikke lære en eneste forfatter fra skolen for fysisk økonomi at kende, altså hverken Leibniz, List, Carey eller Witte, endsige høre noget om Kepler, Gauss, Riemann eller Vernadskij, men vil i stedet høre en del om "kreative finansinstrumenter".

Ligeledes dukker navnet Henry C. Carey ikke op i de allerfleste biografier om Bismarck til trods for, at det var takket være indflydelsen fra denne Abraham Lincolns og Wilhelm von Kardoffs, grundlæggeren af Tyske Industriledernes Centralforbunds, økonomiske rådgiver, at Bismarck forvandlede sig fra at være en tilhænger af frihandel til at være en overbevist forfægter af protektionisme. Kardoffs skrift, *Imod strømmen*[1], der er gengivet i denne bog, giver et indblik i den tids kontrovers mellem tilhængerne af frihandel og tilhængerne af protektionisme og belyser de årsager, som fik Bismarck til at gennemføre sine industrireformer.

Det er dog forbløffende, at de videnskabelige, økonomiske principper, på baggrund af hvilke Tyskland forvandlede sig fra at være en feudalstat til at være en moderne industrination,

blev så effektivt fjernet fra den officielle historieskrivning. Bismarck, som i sine Rigsdagstaler gentagne gange gjorde grin med den let gennemskuelige hensigt bag frihandelsteoriene og oven i købet sammenlignede dem med en skadelig kartoffelbilleplage, realiserede helt bevidst det amerikanske, økonomiske system i Tyskland – helt, modsat den engelske, i traditionen efter Friedrich List, der i sine skrifter har givet denne modsætning denne betegnelse.

Gennem en kombination af det amerikanske industrisystem og sine sociale love, som dengang var enestående i verden, gjorde Bismarck Tyskland til en af de mest fremskridtsvenlige stater, som under hans regeringstid på eksemplarisk vis var forpligtet over for det almene vel. Heri, og i den kendsgerning, at Bismarck, med sit komplekse fletværk af diplomatiske aftaler, sikrede Tysklands sikkerhed og dermed rejste en massiv forhindring for Englands imperiale politik, lå grunden til Prinsen af Wales', den senere Kong Edward VII's, intrigemageri, der sluttelig førte til Bismarcks afskedigelse.

Ligeledes med urette er de økonomer blevet glemt, der i begyndelsen af trediveerne i det 20. århundrede fremlagde forslag til planer til overvindelse af depressionen på basis af principperne for fysisk økonomi, som ikke blot svarede til de planer, som Franklin D. Roosevelt realiserede i USA med New Deal, men som også ville have fjernet udbredelsen af de betingelser, der to år senere muliggjorde Hitlers magtovertagelse. Dr. Wilhelm Lautenbach, økonom i økonomiministeriet, præsenterede i september 1931 den efter ham opkaldte plan ved en hemmelig konference i Friedrich List-selskabet for 30 industriledere og bankierer, hvor også præsidenten for Reichsbank, Dr. Hans Luther, deltog.

Det var Dr. Lautenbachs grundtanke, at de normale markedsmekanismer ikke længere fungerede under den dobbelte betingelse af depression og valutakrise, og at staten er den eneste instans, der kan tage initiativet til at stimulere økonomien. Det var ganske vist en betingelse, at disse, gennem

statslige kreditter finansierede projekter, måtte imødekomme den fysiske økonomis principper. Hvis disse investeringer skete inden for områder, som man også ville investere i, når det gik økonomien godt og derved ville opnå fuld produktiv beskæftigelse, ville de efterfølgende skatteindtægter, gennem den indirekte stimulering, være større, end de oprindeligt udstedte kreditter.

Fra fagforeningsside var der den lignende WTB-plan, kaldt således efter økonomerne Woytinsky, Tarnow og Baade, som foreslog en international investeringsplan til overvindelse af arbejdsløsheden. Såvel Lautenbach-planen som WTB-planen – og ligeledes Roosevelts New Deal – gik ud fra den fysiske økonomis grundidé, at den eneste kilde til samfundets rigdom ligger i befolkningens kreative potentiale, og at det derfor må være statens opgave altid at befordre beskæftigelsespektret i retning af en opkvalificering af befolkningen og sørge for den bedst mulige udvikling af alle menneskers kreative evner.

I dette historiske øjeblik, hvor EU er i færd med at gentage den fejlagtige nedskæringspolitik i traditionen efter Brüning, er det af afgørende betydning så eftertrykkeligt som muligt at udbrede den erkendelse, at Hitler med dette program kunne have været stoppet. Hvis arbejdsløsheden var blevet overvundet gennem en kombination af Lautenbach- og WTB-planen, og Tyskland i princippet var gået den samme vej, som Amerika gjorde med New Deal, var Hitler ikke kommet til magten, og Anden Verdenskrig ville ikke have fundet sted.

Vi er atter kommet til et sådant tidspunkt i historien, hvor det pludselig vil komme til dramatiske forandringer og uventede kursændringer. Selv om historien ikke gentager sig på nøjagtig samme måde, så er det dog for spørgsmålet om krig afgørende at kende vigtige principper i universalhistorien, hvis der skulle eksistere en chance for et positivt udfald af denne historiske periode. Menneskehedens udvikling er også kommet til et punkt, hvor vi alle er i samme båd. Biløsninger

af forskellig art findes derfor ikke, men kun med et perspektiv som opførelsen af Verdenslandbroen og de med denne forbundne projekter vil vi være i stand til at forhindre, at vi styrter ned i en ny, mørk tidsalder.

*Helga Zepp-
LaRouche,
Wiesbaden,
oktober 2010*

Indholdsfortegnelse:

Das Geheimnis der Wirtschaft

Lösung der globalen Systemkrise

Trennbankensystem und produktive Kreditschöpfung

INHALT

Vorwort

Prinzipien der physischen Ökonomie (nærværende artikel)

Von Helga Zepp-LaRouche

I. LaRouches Ökonomie:

Wirtschaft als Naturwissenschaft

Meine Rolle nach Obamas Absetzung

Von Lyndon H. LaRouche, Jr.

Einer ausserordentlicher internationaler Dialog

Mit Lyndon H. LaRouche, Jr.

Was Ihr Buchhalter nie verstanden hat:

Das Geheimnis der Wirtschaft
Von Lyndon H. LaRouche, Jr.

II. Lehren aus der Geschichte 1:

Amerikanisches System contra Freihandel

Die amerikanischen Wurzeln der industriellen Revolution
in Deutschland*

Von Helga Zepp-LaRouche

Gegen den Strom! Eine Kritik der Handelspolitik des
Deutschen Reichs

Von Wilhelm von Kardoff

III. Lehren aus der Geschichte 2:

Die alternative zum Faschismus

Die Bedeutung des Lautenbach-Plans heute *

Von Helga Zepp-LaRouche

Produktive Kreditschöpfung als Notmassnahme gegen die
Depression

Von Dr. Wilhelm Lautenbach

Thesen zum Kampf gegen die Wirtschaftskrise

Vorgelegen von Dr. Baade – Tarnow – Woytinsky

Wieder und wieder: Schafft Arbeit!

Vom Schlagwort zur praktischen Verwirklichung

Von Wladimir Woytinsky

Beispielhafte Führung in Zeiten der Krise:

Franklin D. Roosevelts "Amerikanisches System der politischen Ökonomie"

Von Sabine Zuse

IV. Was jetzt zu tun ist: Ende der Spekulation und globaler Aufbau durch Grossprojekte

Nicht Griechenland, der Euro ist gescheitert! – aber es gibt ein Leben nach dem Euro!

Von Helga Zepp-LaRouche

Warum wir zum Glass-Steagall-Standard zurückkehren müssen!

Von John Hoefle

Zurück zur D-mark für eine zielgerechte Wachstumspolitik!

Von Helga Zepp-LaRouche

Eine Übersichts-Tour des NAWAPA-Projektes

Vom Videoteam

NAWAPA vom Standpunkt der Entwicklung der Biosphäre

Von Sky Shields, Oyang Teng, Michelle Lerner, Cody Jones
und Ben Deniston

V. Bildteil

Die Weltinfrastruktur der Zukunft

**Er under oversættelse til dansk*

[1] org. titel: "Gegen den Strom"